

HẠT GIỐNG PHÂN RẼ

 Tối nay tôi đã chọn một phân đoạn ngắn, hay là đọc một đoạn ngắn, ý Chúa, để cho chúng ta bối cảnh của nó, trích trong Tin lành Ma-thi-ơ 13:24 đến 30. Và rồi tôi—tôi cũng muốn đọc từ câu 36 đến 40, chỉ trong một lát. Bây giờ Tin lành Ma-thi-ơ, chương thứ 13, và bắt đầu với câu thứ 24 của chương thứ 13 của Tin lành Ma-thi-ơ. Hãy lắng nghe kỹ việc đọc về Lời. Những lời của tôi sẽ sai, nhưng của Ngài sẽ không.

Ngài phán cùng họ một ví dụ khác, rằng, Nước thiên đàng được ví sánh với một người kia gieo giống tốt trong ruộng mình:

Nhưng đương khi người ngủ, thì kẻ thù của người liền đến và gieo cỏ lùng vào trong lúa mì, rồi đi.

Nhưng đến khi những phiến lá lớn lên, và trở bông, thì cỏ lùng cũng lòi ra.

Vậy các đầy tớ của chủ nhà bèn đến thưa cùng người rằng, Thưa chủ, chủ đã không gieo giống tốt trong ruộng chủ sao? vậy thì cỏ lùng bởi đâu mà ra?

Và chủ đáp cùng họ rằng, Một kẻ thù đã làm điều này. Và các đầy tớ thưa cùng người rằng, Vậy chủ có muốn chúng tôi đi...gom chúng lại chăng?

Nhưng chủ rằng, Chẳng nên; e khi các người gom lại cỏ lùng, các người cũng làm bật rễ lúa mì với chúng.

Hãy để cho chúng cả hai thứ cùng lớn lên cho đến mùa gặt; và vào mùa gặt ta sẽ sai các con gặt đến mà rằng, Trước hết các người hãy nhổ cỏ lùng, và bó chúng thành từng bó mà đốt chúng đi: song hãy thâu trữ lúa mì vào nhà kho.

² Anh em có để ý không, “Trước hết hãy nhổ cỏ lùng, và bó chúng lại”? Bây giờ, đọc điều này, có điều gì đó lạ đến với tôi trong khi tôi đang ngồi trên đỉnh Núi Catalina đêm nọ, trong sự

cầu nguyện. Và rồi tôi nghĩ, “Ở đâu tôi có thể gom lại một từ mà tôi có thể dùng để diễn tả điều này mà tôi muốn nói về tối nay?”

³ Và tôi đi xuống và đã tìm được từ *sự phân rẽ*, vì vậy tôi đã lấy từ điển và tìm xem từ *sự phân rẽ* có nghĩa gì. Và nó nghĩa là “gieo mỗi bất hòa,” hay—hay, “là trái ngược nhau,” như Webster nói, “gieo sự bất hòa, điều gì đó khác hẳn,” hay, “là trái ngược với những gì đã có rồi.” Vì vậy tôi nghĩ, đề tài tối nay, tôi sẽ gọi nó là: *Hạt Giống Phân Rẽ*. Và tin rằng Chúa sẽ ban ơn cho Lời Ngài bây giờ khi chúng ta đến với Nó.

⁴ Và chúng ta cũng biết Ngài đã giải thích, trong câu 36 và—và đến 43, cách hạt giống này trưởng thành. Và trong khi chúng ta ở tại đó, chúng ta hãy cũng chỉ đọc đoạn đó, câu 36 đến 43 bây giờ.

Và khi Đức Chúa Jêsus đã cho dân chúng về, Ngài đi vào nhà: và các môn đồ đến gần Ngài, mà hỏi rằng, Xin thầy giải lời ví dụ về cỏ lùng trong ruộng cho chúng tôi.

Và Ngài đáp và nói cùng họ rằng, Kẻ gieo giống tốt là Con người;

Và ruộng là thế gian; giống tốt là con cái nước trời; nhưng cỏ lùng là con cái quỷ dữ;

Kẻ thù nghịch đã gieo cỏ ấy là ma quỷ; mùa gặt là ngày tận thế; và con gặt là các thiên sứ.

Còn người ta gom cỏ lùng lại mà đốt trong lửa thế nào; thì ngày tận thế cũng như vậy.

Con Người sẽ sai đến các thiên sứ Ngài, và họ sẽ thu tất cả kẻ gây vấp phạm, và kẻ làm ác khỏi nước Ngài;

Và sẽ quăng những người đó vào lửa, một lò lửa hực: và là nơi sẽ có khóc lóc, hay là sự than vãn và nghiêng rã.

Khi ấy những người công bình sẽ chói rạng như mặt trời trong nước của Cha mình. Ai mà có tai...hãy để người ấy nghe.

⁵ Đó là Chúa Jêsus đưa ra sự giải thích ẩn dụ, chính Ngài, do đó chúng ta biết nó có nghĩa gì rồi. Và bây giờ khi chúng ta đến gần điều này, về sự gieo giống và—và mùa gặt, bây giờ Ngài giải

thích nó. Và rồi chúng ta tin rằng Chúa Jêsus đang làm sáng tỏ ẩn dụ này trong thời của Ngài, nhưng ý nghĩa của nó là vào lúc tận thế, hay, sự cuối cùng của thời đại, mà là ngày *này*. Và tôi tin phân đoạn ngắn này tối nay thì rất thích hợp với thời đại mà chúng ta đang sống đây, bởi vì Chúa Jêsus đã nói cách rõ ràng ở đây rằng “sự nhóm hợp sẽ là lúc cuối cùng của thế gian này,” mà đó là khi sự cuối cùng sẽ xảy ra; sự thâu trữ lúa mì, và cũng thâu tóm cỏ lùng và đốt chúng, rồi mang lúa mì vào Nước Trời. Và tôi tin nó là cách đó.

6 Và một câu Kinh Thánh khác khiến tôi tin cách ấy, tôi đã ghi xuống ở đây, là Ma-thi-ơ chương 24:24, mà nó đã nói điều đó, nói về hạt—hạt giống—hạt giống phân rẽ. Chúa Jêsus đã nói rằng cả hai sẽ rất gần gũi với nhau đến nỗi nó cũng dễ dành chính những người được Chọn nếu có thể được. Hầu như cũng chính xác như vậy.

7 Một câu Kinh Thánh khác cũng đã chép, rằng mưa rơi xuống cho người công bình cùng kẻ độc ác.

8 Tôi nhớ kinh nghiệm đầu tiên của mình khi tôi đến giữa những người Ngũ Tuần. Tôi đã ở Mishawaka, Indiana. Và tôi đã dự một đại hội đồng, một phòng sảnh lớn như thế này, dành cho cả miền Nam và miền Bắc đến với nhau. Bởi vì những ngày của họ, sự phân cách, họ phải gặp nhau trên đó. Họ là hai giới lãnh đạo lớn của anh em Ngũ Tuần. Tôi chưa bao giờ nghe về họ hay gặp họ trước đó. Lần đầu tiên tôi từng nghe nói tiếng lạ. Và ở hàng cuối, của hội đồng...Tôi không phải là thành viên của họ, lúc đó tôi chỉ là một mục sư Báp-tít trẻ tuổi, tôi ngồi phía sau cùng. Và tôi nhớ lần đầu tiên tôi nghe người nào đó nói tiếng lạ, tôi thậm chí không biết gì—gì về nó cả. Và rồi hai người này, chủ yếu, ngồi phía trước, một người nói tiếng lạ và một người khác thông giải những gì người đó nói.Ồ, tôi đã bắt đầu học Kinh Thánh thật chăm chỉ như có thể được, rồi ở đó, và thấy rằng điều đó là thuộc về Kinh Thánh. Điều đó chính xác là những gì của Kinh Thánh, Đức Thánh Linh ắt hành động.

9 Ồ, khoảng một ngày sau đó...Đêm đó lòng tôi rất bị khuấy động. Tôi đã ngủ trên một cánh đồng bắp. Tôi không có đủ tiền để thuê một—một—một chỗ ngủ, vì tôi chỉ còn đủ tiền để về nhà,

và tôi đã mua cho mình một vài cái bánh rán, hoặc những ổ bánh mì, ấy là, để ăn điểm tâm, trong hai ngày. Và tôi được mời cùng ăn với họ, nhưng tôi không có tiền để đưa vào. Trong những ngày đó, đó là trong sự khủng hoảng, năm 1933, vì vậy thật—thật khá khó khăn. Và vì thế tôi nghĩ, “Ồ, mình sẽ...mình không muốn ăn với họ, nhưng mình muốn biết họ có gì. Họ đã có cái gì đó mà mình không có.”

¹⁰ Vì thế sáng hôm đó tôi đã...họ yêu cầu tôi, “Tất cả các mục sư truyền đạo lên bục giảng và tự giới thiệu mình, quý vị là ai, quý vị từ đâu đến.”

¹¹ Ồ, tôi—tôi chỉ nói, “William Branham, nhà truyền đạo, ở Jeffersonville,” rồi ngồi xuống. Ồ, lúc đó tôi là người truyền đạo trẻ nhất trên bục giảng. Và ngày hôm sau họ đã gọi tôi lên bục giảng để nói. Và rồi sau khi tôi nói xong, ồ, chúng tôi đã có một thời gian tuyệt vời, và rồi tôi bắt đầu gặp gỡ những người khác mời tôi đến hội thánh của họ. Rồi sau đó họ...

¹² Sau đó, ồ, tôi nghĩ, “Ước gì mình có thể đến nơi có hai người lãnh đạo này mà đã nói tiếng lạ và được thông giải!” Điều đó đốt cháy lòng tôi, tôi muốn quá đổi. Ô, như tôi đã nói với các bạn lúc ban đầu, một sự ban cho nhỏ khi bạn được để ý tới. Anh em biết, những ân tứ và sự kêu gọi thì không có gì đổi lại được, anh em có chúng suốt đời, đấy, anh em được sinh ra với chúng, nếu chúng là các ân tứ của Đức Chúa Trời. Vì thế tôi luôn luôn, từ khi còn bé tí, nó luôn luôn xảy ra với tôi, những người mà đã biết tôi suốt đời sống của tôi, họ biết đó là thật. Ồ, nếu tôi nghĩ...Tôi không biết nó là gì lúc đó, và gọi nó là một khái tượng, tôi thật sự không biết đó là gì. Nhưng tôi nghĩ, “Ước gì mình có thể chỉ nói chuyện với họ!” Ồ, và linh mà ở trong tòa nhà cảm thấy như nó thật sự là Thánh Linh của Đức Chúa Trời.

¹³ Vì vậy tôi—tôi đã nói chuyện với một người của họ, và tôi hỏi anh ấy vài câu, và anh ấy thật là một Cơ-đốc nhân chân thật. Không nghi ngờ gì về điều đó, người đó là người tin thật. Và một người kế tiếp, khi tôi nói chuyện với ông ta, nếu như tôi đã từng gặp một trong những người đạo đức giả, thì đó là một trong họ. Người đàn ông đó thật sự...Vợ ông ta là một người đàn bà tóc vàng, và ông đã có con bởi...hai con với một bà tóc đen. Và tôi

nghe, “Ồ, bây giờ là gì đây? Đây rồi, mình—mình đã nhầm lẫn tất cả. Mình là người theo trào lưu chính thống; nó phải là Lời, hoặc là nó không đúng. Và đây là Linh đó, một người tỏa ra, theo tất cả tôi biết, chân thật; còn người kia không tốt chút nào; và Thánh Linh ở trong cả hai người. Vậy thì, làm sao có thể như thế được?” Tôi đã, nó đã làm tôi khó hiểu.

¹⁴ Hai năm sau đó, tôi đang cầu nguyện trong một hang đá nơi tôi đi đến để cầu nguyện. Ở trong hang lờ mờ, và một buổi chiều kia tôi bước ra, đặt quyển Kinh Thánh của tôi trên khúc gỗ, và gió thổi Nó mở ra tới Hê-bơ-rơ, chương thứ 6. Mà đã nói, rằng trong những ngày sau rốt, sẽ xảy ra thế nào nếu chúng ta đi ra ngoài Lễ thật và tự làm mới lại bằng sự ăn năn, thì không có của lễ nào để chuộc tội nữa, và cách nào mà những gai gốc và tật lê, mà gần với sự chối bỏ, cuối cùng của nó là bị đốt; nhưng mưa đến trên đất, thường, để tưới ướt nó, đơm nhuần nó; nhưng cỏ gai và tật lê sẽ bị bỏ, nhưng lúa mì sẽ được thu trữ. Và tôi nghĩ, “Ồ, gió tình cờ thổi qua đã mở ra điều đó.”Ồ, tôi chỉ đặt Kinh Thánh xuống lại. Và tôi nghĩ, “Ồ, bây giờ tôi sẽ chỉ...” Và ở đây gió lại đến và mở Nó ra. Điều đó đã xảy ra ba lần. Và tôi nghĩ, “Ồ, giờ đây, điều đó thì lạ.”

¹⁵ Và rồi khi tôi ngược lên, và tôi suy nghĩ, “Chúa ôi, tại sao Ngài mở Kinh Thánh đó cho con đọc điều đó, con...khi con đọc đến đó, nơi mà ‘gai gốc và tật lê, mà đến gần sự chối bỏ, cuối cùng sẽ bị đốt?’” Tôi nghĩ, “Tại sao, Ngài mở điều đó cho tôi ở đó?” Và khi nhìn ra khắp...

¹⁶ Bây giờ, những khái tượng thật này ăn khớp với nhau. Đó đúng là Đức Chúa Trời. Hiểu không? Tôi đã nhìn và thấy trái đất quay ngược về phía tôi, và tôi thấy tất cả đã được ghi vào đĩa. Có một người mặc áo trắng, đi quanh trái đất gieo lúa mì. Và sau khi người đó đi hết đường cong của trái đất; thì một người khác đến, trông khủng khiếp, người đó mặc áo đen, và người đó gieo những hạt giống cỏ dại lên trên hết thảy. Cả hai thứ hạt giống cùng lớn lên với nhau. Và khi đó, cả hai chúng đều khát, vì rất cần có một cơn mưa. Và mỗi hạt giống trông giống như đang cầu nguyện, với cái đầu nhỏ bé của nó cúi xuống, “Lạy Chúa, xin ban mưa đến, xin ban mưa đến.” Và những đám mây lớn đến,

và mưa rơi xuống trên cả hai thứ giống. Khi đã hưởng cơn mưa, lúa mì bé nhỏ nhảy lên và bắt đầu nói, “Ngợi khen Chúa! Ngợi khen Chúa!” Và cỏ dại bé nhỏ cũng nhảy lên ngay bên cạnh, và nói, “Ngợi khen Chúa! Ngợi khen Chúa!”

17 Và rồi khái tượng đã được thông giải: Mưa rơi xuống trên người công bình và kẻ gian ác. Cùng một Thánh Linh có thể giáng xuống trong một buổi nhóm, và mọi người vui mừng nhận lấy nó: những kẻ giả hình, những Cơ-đốc nhân, và tất cả cùng hưởng với nhau. Hoàn toàn đúng. Nhưng đó là gì? Bởi trái của chúng mà chúng được biết. Hiểu không? Đó là cách duy nhất có thể nhận biết nó.

18 Thế thì anh em hiểu điều đó bây giờ, vì lúa mạch dại, hay lúa mì dại và ngũ cốc đôi khi giả mạo một hạt giống chân thật, trong nhà, quá gần gũi đến nỗi nó sẽ lừa dối chính người được Chọn. Tôi nghĩ chúng ta đang sống trong một giai đoạn đúng như vậy, khi những điều này sẽ được giảng ra và được nói về.

19 Chú ý trong câu 41, hai thứ giống này cũng rất gần gũi, rất gần gũi trong những ngày sau rốt cho đến nỗi Ngài đã không làm...Ngài không thể dựa vào một giáo hội nào đó để tách rời chúng, nói, những người Giám Lý hoặc Báp-tít, hay Ngũ Tuần, để tách họ ra. Ngài phán, “Ngài sẽ sai các thiên sứ Ngài để tách họ ra.” Một thiên sứ đang đến để mang đến sự chia tách, sự phân biệt ra giữa cái đúng và cái sai. Và không ai có thể làm điều đó ngoài Thiên sứ của Chúa. Ngài là Đấng sẽ bảo điều nào đúng và điều nào sai. Đức Chúa Trời đã phán Ngài sẽ sai các thiên sứ của Ngài đến vào thời điểm cuối cùng. Không thiên sứ nào xuống qua đây, ngoại trừ các thiên sứ lúc cuối cùng, sẽ tập hợp lại với nhau. Chúng ta biết rằng đây là mùa gặt đang đến lúc này. Vậy thì, một *thiên sứ* thật ra được dịch là một “sứ giả.” Và chúng ta biết rằng có bảy thiên sứ của bảy hội thánh, và bây giờ...không, qua các thời đại hội thánh.

20 Để ý Ngài đã phán rằng những người gieo là ai, và cũng phán hạt giống là gì. Người gieo là Ngài, Con Đức Chúa Trời, Đấng đã đến gieo Hạt giống. Và kẻ thù đã đến đằng sau Ngài, là ma quỷ, đã gieo hạt giống phân rẽ, đằng sau sự gieo Hạt tốt. Bây giờ, thưa các bạn, đó là điều đã xảy ra qua mỗi thời đại từ khi chúng ta đã

có thể gian. Chính xác. Suốt từ lúc ban đầu, nó đã bắt đầu chính việc giống như vậy.

21 Bây giờ Ngài phán, “Hạt Giống của Đức Chúa Trời, là Lời của Đức Chúa Trời.” Chúa Jêsus phán, trong một nơi nào đó, rằng “Lời là Hạt giống.” Và mỗi hạt giống sẽ sinh ra tùy theo loại của nó. Và bây giờ nếu Cơ-đốc nhân, con cái của Đức Chúa Trời, con cái của Nước Trời đã trở nên hạt giống của Đức Chúa Trời, thì họ phải là Lời của Đức Chúa Trời, Lời của Đức Chúa Trời đã biểu thị trong thời đại mà họ đang sống, vì Hạt giống được hứa của thời đại đó. Đức Chúa Trời đã ban Lời Ngài lúc ban đầu, và mỗi thời đại có Hạt giống của nó, thời điểm của nó, lời hứa cho nó.

22 Vậy thì, lúc Nô-ê đến, ông là Hạt giống của Đức Chúa Trời, Lời của Đức Chúa Trời cho thời đại đó.

23 Khi Môi-se đến, ông không thể đến với sứ điệp của Nô-ê, nó sẽ không tác động, bởi vì ông là Hạt giống của Đức Chúa Trời vào lúc đó.

24 Rồi khi Đấng Christ đến, Ngài không thể đến với thời đại của Nô-ê hay của Môi-se; đó chính là thời của Ngài, vì một trinh nữ chịu thai và sanh ra một Con trai, và Ngài sẽ là Đấng Mê-si.

25 Giờ đây, chúng ta đã sống qua thời đại Luther, thời đại Wesley (thời đại Giám Lý), qua tất cả các thời đại, và thời đại Ngũ Tuần, và mỗi thời đại được ban cho một lời hứa của Lời. Và những người của thời đó, để bày tỏ Lời được hứa đó, là Hạt giống của thời đó, theo những gì Chúa Jêsus đã phán ở ngay đây, “Họ là con cái Nước Trời.” Đúng vậy. Sự bày tỏ của Đức Thánh Linh đang hoạt động qua con cái của Ngài là những Hạt giống đó của Nước Trời vào thời đại đó.

26 Chú ý, cớ lòng là kẻ đó, kẻ thù, Sa-tan, kẻ gieo bất hòa, hay là—hay là hạt giống phân rẽ, hẳn là kẻ phạm tội về việc làm sự kinh khủng này. Sa-tan đã gieo hạt giống của nó từ lúc ban đầu, khi mà Đức Chúa Trời đặt mùa gặt nhân loại đầu tiên của Ngài trên trái đất. A-đam, dĩ nhiên, cho đến lúc đó chưa có một—một sự hiểu biết về lẽ thật, và về đúng hay sai, và ông chưa hề đến với điều đó cho đến lúc ấy.

²⁷ Nhưng chúng ta thấy, Đức Chúa Trời đã ban cho con cái Ngài Lời Ngài để làm Đồn lũy của họ. Của họ...Chúng ta không có Đồn lũy nào khác hơn Lời của Đức Chúa Trời. Đó là Đồn lũy của chúng ta. Không có bom đạn, không có những nơi trú ẩn, không có những nơi ẩn giấu, không có ở Arizona hay là California, hoặc bất cứ nơi đâu cả; chúng ta chỉ có một Đồn lũy duy nhất, và đó là Lời. Và Lời đã trở nên xác thịt và ở giữa chúng ta, mà là Chúa Cứu Thế Jêsus. Ngài là Đồn lũy duy nhất của chúng ta. Ở trong Ngài, chúng ta được an toàn.

²⁸ Ngay cả tội lỗi không được quy cho một tín đồ chân chính. Anh em biết điều đó không? Người được sanh bởi Đức Chúa Trời, không phạm tội, người đó không thể phạm tội. Hiểu không? Không bị đổ tội. Tại sao, Đa-vít nói, “Phước cho người nào mà Đức Chúa Trời không kể tội lỗi cho.” Khi anh em ở trong Đấng Christ, anh em không còn ham muốn phạm tội. “Người thờ phượng, đã một lần được sạch rồi, lương tâm không còn biết tội nữa,” anh em không ưa muốn điều đó. Bây giờ, với thể gian, anh em có thể là một tội nhân; nhưng, đối với Đức Chúa Trời, thì anh em không, bởi vì anh em ở trong Đấng Christ. Làm sao anh em có thể là một tội nhân khi bạn ở trong Đấng vô tội, và Đức Chúa Trời chỉ thấy Ngài Đấng mà anh em ở trong?

²⁹ Bây giờ mùa gặt này. Lúc ban đầu, khi Đức Chúa Trời đã gieo Hạt giống của Ngài trên đất và ban Nó vào lòng con cái Ngài, gia đình Ngài, để giữ Lời đó, đó là đồn lũy duy nhất của họ, giữ Lời đó! Tại đây kẻ thù đến và phá vỡ hàng rào đó, bằng cách gieo hạt giống phân rẽ, trái với Lời của Đức Chúa Trời. Nếu đó là sự phân rẽ lúc ban đầu, thì nó vẫn còn. Bất cứ điều gì mà sẽ thêm điều gì vào Lời của Đức Chúa Trời, thì vẫn là hạt giống phân rẽ! Tôi không quan tâm nó đến từ đâu, nếu nó đến từ tổ chức, nếu nó đến từ những nguồn gốc quân sự, nếu nó đến từ những quyền lực chính trị, bất cứ điều gì trái với Lời của Đức Chúa Trời, là hạt giống phân rẽ.

³⁰ Khi một người đứng lên và nói ông ta là nhà truyền giảng Phúc Âm, và nói rằng “những ngày của phép lạ đã qua rồi,” đó là hạt giống phân rẽ. Khi một người đứng lên và nói ông ta là một nhà truyền đạo, một mục sư của một giáo hội của nơi nào

đó, và ông ta không tin rằng Chúa Jêsus Christ là giống như vậy trong từng chi tiết (ngoại trừ thể xác), hôm qua, ngày nay, và cho đến đời đời không hề thay đổi, thì đó là hạt giống phân rẽ. Khi người đó nói rằng “thời đại sứ đồ và phép lạ đã qua rồi,” đó là hạt giống phân rẽ. Khi họ nói, “Không có việc sự chữa lành Thiêng liêng như vậy,” đó là hạt giống phân rẽ. Và thế giới đầy dẫy điều đó. Nó chen lấn và bóp nghẹt lúa mì.

³¹ Chúng ta để ý rằng kẻ gieo hạt giống phân rẽ đầu tiên được đóng nhãn hiệu “ma quỷ,” và chúng ta biết điều đó đã xảy ra, trong Sáng Thế Ký 1. Vậy thì chúng ta tìm thấy, và bao trùm lên ở đây trong—trong Sách Ma-thi-ơ, chương 13, Chúa Jêsus vẫn quy tội cho bất cứ sự phân rẽ nào với Lời của Ngài như là “ma quỷ.” Và năm 1956 này, bất cứ điều gì mà gieo ra sự không nhất quán, trái với Lời được chép của Đức Chúa Trời, hoặc đưa vào bất cứ sự giải thích cá nhân nào với Nó, đều là hạt giống phân rẽ. Đức Chúa Trời sẽ không coi trọng điều đó. Ngài không thể. Nó sẽ không pha trộn. Nó chắc chắn sẽ không. Nó giống như hạt mù tạt; nó sẽ không pha lẫn với bất cứ thứ gì khác, bạn không thể lai giống cho nó, nó phải là thứ chính cống. Hạt giống phân rẽ!

³² Bây giờ chúng ta tìm thấy, khi Đức Chúa Trời gieo Hạt giống của Ngài trong vườn Ê-đen, chúng ta khám phá rằng nó đã sanh ra một A-bên. Nhưng khi Sa-tan gieo hạt giống phân rẽ của nó, nó sanh ra một Ca-in. Một bên sanh ra người công bình; một bên sanh ra người không công bình. Bởi vì Ê-va đó đã lắng nghe lời phân rẽ, trái với Lời của Đức Chúa Trời, và nó khởi động trái banh tội lỗi lẫn ngay tại đó, và lẫn suốt kể từ đó. Và chúng ta sẽ không bao giờ lấy nó ra được cho tới khi các thiên sứ đến và chia tách nó ra, và Đức Chúa Trời sẽ mang con cái của Ngài vào Nước Trời, còn cỏ lùng sẽ bị đốt cháy. Để ý hai nhánh nho đó.

³³ Nếu như chúng ta thật sự có nhiều thời giờ hơn về chủ đề này, nhưng chỉ mới đụng đến những điểm chính, để chúng ta có thể đi ngay vào việc cầu nguyện cho những người đau ốm trong vài phút tới.

³⁴ Để ý, hạt giống lớn lên với nhau thật đúng như Đức Chúa Trời đã phán ở trên đây trong chương thứ 13, của đoạn trích chúng ta tối nay, trong Ma-thi-ơ, “Hãy để chúng lớn lên với nhau.” Bấy

giờ, Ca-in đã đi đến xứ Nót, tự tìm cho mình một người vợ, và kết hôn; còn A-bên đã bị giết chết, và Đức Chúa Trời đẩy lên Sét để thế chỗ người. Và các thế hệ bắt đầu đi tiếp, giữa cái đúng và sai. Bây giờ, chúng ta để ý họ tụ họp với nhau, mỗi người trong họ, lần này đến lần khác, và Đức Chúa Trời phải...Nó trở nên quá độc ác cho đến nỗi Đức Chúa Trời phải hủy diệt nó.

³⁵ Nhưng cuối cùng cả hai dòng dõi đó chúng đều xuất hiện, dòng dõi phân rẽ và Dòng dõi của Đức Chúa Trời, sanh ra những cái đầu chân thật của họ, và kết thúc trong Giu-đa Ích-ca-ri-ốt và trong Đức Chúa Jêsus Christ. Vì, Ngài là Hạt Giống của Đức Chúa Trời, Ngài là sự bắt đầu của sự sáng tạo của Đức Chúa Trời, Ngài không gì khác hơn là Đức Chúa Trời. Và Giu-đa Ích-ca-ri-ốt được sanh ra là đứa con của sự diệt vong, đến từ địa ngục, trở về với địa ngục. Đức Chúa Jêsus Christ là Con của Đức Chúa Trời, là Lời của Đức Chúa Trời đã được bày tỏ. Giu-đa Ích-ca-ri-ốt, trong sự phân rẽ của ông, là dòng dõi của ma quỷ, đến với thế gian, và để lừa dối; đúng như nó đã làm lúc ban đầu, trong Ca-in, ông tổ của ông ta.

³⁶ Giu-đa chỉ đến nhà thờ để chơi. Ông ta không thật sự chân thành. Ông không thật sự có đức tin; nếu không ông sẽ không bao giờ phản bội Chúa Jêsus. Nhưng, đấy, ông đã gieo hạt giống phân rẽ đó. Ông nghĩ rằng ông có thể làm bạn với thế gian, tiền bạc, và cũng làm bạn với Chúa Jêsus, nhưng đã quá trễ cho ông làm bất cứ điều gì về điều đó. Khi giờ chết đã đến, khi ông đã làm điều ác này, ông đã bước qua ranh giới phân biệt giữa đi tới và đi lui. Ông đã phải đi tiếp con đường mà ông đã đi, như một kẻ lừa dối. Ông đã gieo hạt giống phân rẽ, ông đã cố gắng tìm sự ưa thích với những tổ chức lớn đó trong ngày đó, với những người Pha-ri-si và Sa-đu-sê. Và nghĩ ông tự kiếm một khoản tiền, và sẽ được nổi tiếng giữa mọi người. Nếu điều đó không gây cho quá nhiều người đi vào sự phân rẽ đó, cố tìm được ơn huệ với con người! Chúng ta hãy tìm kiếm ơn huệ với Đức Chúa Trời, không phải với con người. Nhưng đó là những gì Giu-đa đã làm khi sự phân rẽ này đã hướng đến trong ông.

³⁷ Và chúng ta biết Chúa Jêsus là Lời, Thánh Giảng 1, nói, “Ban đầu đã có Lời, và Lời ở cùng Đức Chúa Trời, và Lời là Đức Chúa

Trời. Và Lời đã trở nên xác thịt và ở giữa chúng ta.” Thế thì, Lời là một Hạt giống, rồi Hạt giống trở nên xác thịt và ở giữa chúng ta.

³⁸ Nếu Giu-đa là hạt giống của kẻ thù và sự phân rẽ, nó cũng trở nên xác thịt và ở giữa chúng ta trong con người của Giu-đa Ích-ca-ri-ốt. Ông ta không hề có đức tin thật, chân chính. Ông ta có cái gì mà ông *đã nghĩ* là đức tin. Có một việc như có đức tin; và một đức tin giả tạo.

³⁹ Và một đức tin chân thật của Đức Chúa Trời sẽ tin vào Đức Chúa Trời, và Đức Chúa Trời là Lời, nó sẽ không hề thêm gì vào Nó. Kinh Thánh dạy chúng ta nếu chúng ta thêm một lời, hoặc lấy bớt một Lời, phần chúng ta sẽ bị lấy khỏi Sách Sự Sống, Khải huyền 22:18, chương cuối cùng kết thúc đó.

⁴⁰ Trong sự bắt đầu trước tiên, Sách đầu tiên trong Kinh Thánh, Đức Chúa Trời đã phán với họ không được phá bỏ một Lời về Điều Đó, “mọi Lời phải được giữ,” họ phải sống bằng Lời đó. Chúa Jêsus, ở giữa quyển Sách, đi cùng và đã phán điều đó trong thời đại của Ngài, và phán, “Người ta sẽ sống không chỉ nhờ bánh mà thôi, song nhờ mọi Lời mà—mà nói ra từ miệng Đức Chúa Trời.” Và trong thời đại kết thúc của Khải Huyền, đã báo trước cho chúng ta, rằng, “Hễ ai bớt một Lời từ Sách này, hay thêm một lời vào Nó, thì phần người đó sẽ bị lấy đi khỏi Sách Sự Sống.”

⁴¹ Do đó không có gì lơ mờ, chỉ một Lời của Đức Chúa Trời chân thật, thuần khiết! Đó là các con trai của Đức Chúa Trời, các con gái của Đức Chúa Trời, là những người không được sanh bởi ý người, hay là bởi sự bắt tay, hoặc một số hình thức báp-têm nào đó; nhưng được sanh bởi Thánh Linh của Đức Chúa Trời, bởi Đức Thánh Linh, và Lời biểu thị chính Mình qua họ. Đó là Hạt Giống chân thật của Đức Chúa Trời!

⁴² Kẻ thù gia nhập hội thánh và trở nên rất chính thống trong tín điều hoặc điều gì đó. Nhưng điều đó không...Đó là sự phân rẽ, là bất cứ cái gì xen vào làm méo mó Lễ thật chân chính của Lời Đức Chúa Trời.

⁴³ Và làm thế nào chúng ta biết? Chúng ta nói, “Ồ, họ, anh có quyền thông giải Nó không?” Không, thưa quý vị! Không người nào có quyền giải thích Lời của Đức Chúa Trời. Ngài là đấng

thông giải của Chính Ngài. Ngài hứa điều đó, rồi Ngài thực hiện nó, đó là sự thông giải vậy. Khi Ngài đã hứa Nó, thì Ngài làm trọn Nó, đó là sự thông giải của Nó. Bất cứ điều gì trái với Lời của Đức Chúa Trời là sự phản rě! Tuyệt đối vậy!

⁴⁴ Bây giờ, như tôi đã nói, Giu-đa là người không có đức tin thật. Ông ta có đức tin giả vờ tin. Ông ta có một—một đức tin mà ông nghĩ rằng đó là Con Đức Chúa Trời, nhưng ông không biết rằng đó chính là Con Đức Chúa Trời. Nếu không thì ông hẳn đã không làm điều đó. Và một người mà sẽ thỏa hiệp về Lời của Đức Chúa Trời là Lẽ thật này, thì người đó có đức tin giả tạo. Đây tớ chân thật của Đức Chúa Trời sẽ bám chặt vào Lời đó.

⁴⁵ Cách đây vài đêm, một mục sư nào đó, ở Arizona, của một trường lớn, nổi tiếng ở đây trong thành phố này, đã đến gặp tôi và nói, “Tôi—tôi muốn phiền ông một việc” (Tôi nói...) “khi nào ông có dịp tiện.”

Tôi nói, “Đây là cơ hội tốt nhất mà tôi biết. Anh cứ nói.”

⁴⁶ Và vì vậy ông ấy đã ghé qua, ông nói, “Ông Branham, ông đang cố gắng...Tôi tin rằng ông chân thành và ông thật thà, nhưng ông đang cố gắng giới thiệu với thế giới một sự Dạy dỗ sứ đồ.” Và nói, “Thời đại sứ đồ đã chấm dứt với các sứ đồ.”

⁴⁷ Tôi nói, “Điều đầu tiên tôi muốn hỏi anh, người anh em của tôi, anh có tin rằng từng Lời của Đức Chúa Trời được hà hơi không?”

Ông ấy trả lời, “Vâng, thưa anh, chắc chắn là tôi tin.”

⁴⁸ Tôi đáp, “Thế thì, anh chỉ cho tôi trong Lời ở đâu chép thời đại sứ đồ đã chấm dứt? Bây giờ, anh hãy chỉ cho tôi nó ở đâu, tôi sẽ tin với anh.” Và tôi nói, “Trước giả của sứ đồ, người có chìa khóa của Nước Trời, vào ngày lễ Ngũ Tuần khi thời đại sứ đồ được giới thiệu, họ nói, ‘Hỡi các anh em, chúng tôi có thể làm gì để được cứu?’ Người nói, ‘Hãy hối cải, ai nấy trong anh em, và phải nhơn Danh Đức Chúa Jêsus Christ chịu phép báp-têm, để được tha tội mình, rồi anh em sẽ được lãnh sự ban cho Đức Thánh Linh, vì lời hứa thuộc về các anh và con cái các anh, và thuộc về hết thấy mọi người ở xa, tức là bao nhiêu người mà Chúa là Chúa Trời

chúng ta sẽ gọi.’ Vậy thì, làm thế nào Lời có thể trái ngược với chính Nó?”

Người đó nói, “Tôi có một đêm thật khó chịu kinh khủng.”

Tôi đáp, “Tôi, cũng nghĩ vậy.” Hiểu không?

49 Bây giờ anh em hãy nói cho tôi biết, Đức Chúa Trời vẫn đang kêu gọi không? Nếu Đức Chúa Trời vẫn đang kêu gọi, thì thời đại sứ đồ vẫn còn tồn tại. Chắc chắn vậy! Cũng như Chúa là Đức Chúa Trời chúng ta sẽ kêu gọi, từng kêu gọi, sẽ kêu gọi, càng nhiều như Ngài sẽ kêu gọi, thì thời đại sứ đồ vẫn sẽ còn, vì Đức Chúa Jêsus Christ hôm qua, ngày nay, và cho đến đời đời không hề thay đổi.

50 Bây giờ, chúng ta thấy ngày nay sự phân rẽ này đã được gieo trồng qua từng thời đại. Nếu có thể được để đi vào vấn đề này trong mười hay mười lăm phút tiếp theo, tôi sẽ làm điều đó, nhưng các bạn không thể. Qua suốt các thời đại đến nay...Tất cả chúng ta, hầu hết chúng ta đã đọc Kinh Thánh. Và bây giờ giống như khi Chúa Jêsus đến, và Ngài thấy sự không nhất quán, sự trái ngược đó. Ngài là Lời đã được bày tỏ, Ngài là sự thông giải về Lời của Đức Chúa Trời, vì Ngài đã phán, “Hãy dò xem những lời Kinh Thánh, vì trong Chúng các người nghĩ mình có được Sự sống Đời đời, và ấy là chúng làm chứng về Ta vậy.” Thế đấy. Ngài—Ngài là sự thông giải của Lời. Và mỗi người con trai và con gái được sanh lại của Đức Chúa Trời trong thời đại này là sự thông giải của Lời. Anh chị em là những thư tín được chép, cho tất cả mọi người đọc. Vâng.

51 Để ý, Ngài phán, “Sự chúng nó thờ lạy Ta là vô ích, dạy khác với sự Dạy dỗ. Sự chúng nó thờ phượng Ta là vô ích, giảng dạy Giáo lý phân rẽ, giáo lý của con người, những tín điều của con người, dạy đó là Lời của Đức Chúa Trời, trong khi nó chẳng liên quan gì với Lời của Đức Chúa Trời.”

52 Nhìn xem, mỗi thời đại cho ra một vụ mùa như vậy, mỗi thời đại đã làm điều đó, và thời đại của chúng ta không ngoại lệ. Chúng ta cũng có việc giống như vậy, và một thời đại của nó vĩ đại hơn tất cả những thời đại khác hợp lại với nhau, vì đây là sự cuối cùng của lịch sử thế giới. Đây là sự phân rẽ vĩ đại mà đã từng xảy ra trên đất, trên mặt trái đất ngày nay. Sự phân rẽ trong

các thời đại khác lôi kéo họ ra khỏi Đức Chúa Trời hằng sống và có thật, đến với những thần tượng. Ngày nay, Chúa Jêsus phán trong Ma-thi-ơ 24:24 rằng nó sẽ rất gần gũi, đến nỗi nó có thể lừa dối chính người được Chọn nếu có thể được. Nói về sự phân rẽ! Ô, nó quá quỷ quyệt. Sa-tan ở giữa dân chúng, và đứng một nhà thần học như vậy, một Tiến sĩ Thần đạo như vậy, có thể dạy Lời đó hầu như một cách hoàn hảo. Chúa Jêsus đã phán vậy. Nhưng hãy nhìn xem người đó, sẽ xuất hiện ở đâu đó. Nói, “Ô, bây giờ, điều đó không dành cho điều này.” Ô, vâng, nó thì, cũng vậy thôi, đấy, vì Đức Chúa Trời đã phán nó là vậy.

⁵³ Hãy xem những gì nó đã làm. Sự phân rẽ giống như vậy đã khiến Đức Chúa Trời phẫn nộ vào thời Nô-ê, khi Đức Chúa Trời đã sai tiên tri của Ngài đến và rao giảng như một ngọn lửa cháy rực, kêu gọi mọi người ăn năn, và sự đi trái nghịch đã làm cho chìm đắm. Rồi Sa-tan đã làm gì? Nó đến ngay đằng sau, trong Cham, và bắt đầu gieo giống trở lại. Điều đó hoàn toàn đúng.

⁵⁴ Tới khi Môi-se, vị tiên tri vĩ đại đến, để dẫn dân Y-sơ-ra-ên ra khỏi đồng vắng. Điều gì đã xảy ra? Môi-se, vị tiên tri vĩ đại của Đức Chúa Trời, mang họ đi với Lễ thật tuyệt đối, Lễ thật được minh chứng. Ông đã gặp Đức Chúa Trời. Đức Chúa Trời chứng minh rằng ông đã gặp Ngài. Cách mà những người kia trở lại đó, những thầy tế lễ đó, và họ đã có những tôn giáo của họ, những trình tự nghi lễ của họ, những quyền lợi của họ và mọi thứ, nhưng Môi-se đã đứng như một sự minh chứng về sự thông giải của Lời. Đừng quên điều đó! Môi-se là sự thông giải của Đức Chúa Trời về lời hứa Ngài. Ngài đã phán ông sẽ làm điều đó; ông là sự thông giải của Đức Chúa Trời.

⁵⁵ Điều gì đã xảy ra? Hội thánh vừa ra khỏi xứ Ai Cập, được vài ngày, và điều gì đã xảy ra? Sa-tan đi theo với sự phân rẽ của hắn trong con người, Ca-in thứ hai, mà là Ba-la-am, và hắn đã gieo sự phân rẽ ở giữa họ. Chúng ta biết điều đó đúng vậy. Ba-la-am đó, sự giảng dạy của Ba-la-am, rằng “chúng ta thì giống nhau hết thảy, chúng tôi cũng hầu việc cùng một Đức Chúa Trời như các bạn,” về cơ bản, ông ta đúng, bởi vì ông ta đã dâng một của tế lễ mà Đức Chúa Trời đã dâng; bảy chiên đực, bảy bò đực trên bảy bàn thờ, và cầu nguyện với Đức Chúa Trời một cách hoàn toàn

giống như Môi-se đã làm trong đồng vắng, hoàn toàn giống nhau. Nhưng họ không giống nhau! Sự báo trước cho chúng ta những gì sẽ ứng nghiệm. Đó là, lại có, Ca-in đã biểu lộ ra trong...con người này của Ba-la-am. Và có một Đức Chúa Trời biểu lộ trong con người của Môi-se, thông giải Lời Ngài qua một con người, bày tỏ cho biết chính Ngài, lời hứa của Ngài, qua một con người. Và sự phân rẽ đã nổi dậy.

56 Nó cũng đã làm điều đó trong thời của Giu-đa, ở đó ông đến với sự phân rẽ của mình.

57 Và, nên nhớ, tội lỗi này mà những người đó đã tin, rằng “chúng ta đều giống nhau hết, chúng ta thờ phượng cùng một Đức Chúa Trời, hết thấy chúng ta nên ở trong cùng một giáo hội, chúng ta nên là những người giống nhau,” tội lỗi đó của dân Y-sơ-ra-ên không bao giờ được tha thứ! Chúa Jêsus đã phán, chính Ngài, “Tất cả họ đều chết!”

58 Họ bị hư mất, tất cả ngoài ba người trong họ. Đó là những người đã nắm giữ và tin vào lời hứa. Khi những người yếu đuối nói, “Chúng ta không thể chiếm được xứ đó, và họ mạnh hơn chúng ta quá nhiều,” và vân vân, Ca-lép và Giô-suê khiến dân sự im lặng, và nói, “Chúng ta còn hơn là có thể chiếm được nó, vì Đức Chúa Trời đã hứa điều đó với chúng ta! Tôi không quan tâm đến sự chống đối là gì!”

59 Và chúng ta vẫn giăng về sự chữa lành Thiêng liêng, và phép báp-têm bằng Đức Thánh Linh, và vẫn có quyền năng của Đức Chúa Trời chia tách chúng ta với những gì của thế gian. Đức Chúa Trời đã phán vậy! Thời đại sứ đồ không bao giờ chấm dứt, và nó sẽ không chấm dứt, nó cứ tiếp tục.

60 Vì vậy, chúng ta thấy cũng kẻ gieo giống phân rẽ xưa đó. Và nên nhớ, tội lỗi đó không bao giờ được tha thứ. Bây giờ, thưa anh em, nếu nó đã không bao giờ được tha thứ lúc đó, thế thì còn bây giờ khi nào hạt—hạt giống thật của tất cả các thời đại thì đến với nhau?

61 Để ý điều lớn này mà Ba-la-am đã làm, nó đã tiếp tục và tiếp tục, và cuối cùng chấm dứt trong sự đến của—của Giu-đa Ích-ca-ri-ốt, và Chúa Jêsus. Đó là gì? Giu-đa và Chúa Jêsus hoàn toàn

chính xác một hình ảnh của Ca-in và A-bên. Vì, như Giu-đa thì sùng đạo, Ca-in cũng sùng đạo. Ca-in xây một bàn thờ, ông dâng một của lễ, ông thờ phượng Đức Chúa Trời, ông hoàn toàn chân thành trong điều đó như những người khác. Nhưng, anh em thấy, ông không có sự mặc khải gì về Lời. Ông nghĩ rằng A-đam và Ê-va đã ăn một số táo hay trái cây nào đó. Và Ca-in...A-bên, bởi sự mặc khải, đã biết rằng điều đó sai; chính huyết mới đem họ ra, và ông đã dâng một con chiên làm của lễ. Và Đức Chúa Trời đã chứng thực của lễ ông là đúng. Rồi ông ganh ghét và cố giết em mình. Và như ông đã giết em mình chết trên cùng bàn thờ mà ông ấy đã dâng, con chiên đã chết trên bàn thờ, Giu-đa Ích-ca-ri-ốt cũng phản bội Chúa Jêsus Christ trên bàn thờ của Đức Chúa Trời, và đã giết Ngài đúng như Ca-in đã giết A-bên. Bởi vì, Ca-in là hạt giống phân rẽ.

⁶² Và Ba-la-am cũng vậy, một tiên tri được thuê mướn, một người phải biết nhiều hơn. Và Đức Chúa Trời đã cảnh cáo ông qua những dấu hiệu và phép lạ, và ngay cả con lừa biết nói tiếng lạ, và ông ta vẫn tiếp tục đi con đường đó. Ông ta được sanh là một—một kẻ gieo hạt giống phân rẽ.

⁶³ Và nếu Chúa Jêsus đã báo trước thời đại này chấm dứt trong sự phân rẽ lớn nhất chưa từng có, thời đại hội thánh Lao-đi-xê, hâm hẩm, mà đuổi Ngài ra khỏi hội thánh, làm sao nó có thể là cái gì khác ngoài: Sự phân rẽ đó! Chắc chắn, là vậy. Nó chấm dứt trong thời đại đó.

Và nó là Ca-in và A-bên lần nữa trên Đồi Sọ.

⁶⁴ Bây giờ để ý, bất cứ lúc nào, ngay khi Chúa Jêsus đi, đi về Trời, Đức Thánh Linh đã được ban xuống. Đó là Hạt Giống, Đấng Ban Cho Sự Sống với Lời, như chúng ta đã nói tới qua. Đó là Đấng làm cho sống lại Lời. *Làm cho sống lại* nghĩa là “mang đến Sự Sống.” Đức Thánh Linh chân thật chỉ mang Sự Sống Lời mà Nó có. Nó sẽ không mang tín điều đến Sự Sống, Nó không thể, bởi vì Nó không có giáo điều. Nó là Sự Sống của Lời Đức Chúa Trời, vì Nó là Đức Chúa Trời. Hiểu không? Và Nó làm sống lại Thân thể đó.

⁶⁵ Bây giờ để ý, như họ đã làm. Rồi, và Kinh Thánh đã nói, và—và Giảng dạy cho con cái mình và nói, “Hỡi các con cái bé mọn, anh em đã nghe về anti-christ đã đến trong thế gian,” nói, “mà

đã đến trong thế gian rồi, và nó đang làm việc trong các con bạn nghịch.” Bấy giờ, đó là thời gian khoảng ba mươi năm sau khi Đức Thánh Linh giáng lâm. Chúng ta thấy, khi Đức Thánh Linh đến, Hạt giống thật, Đấng Ban Cho Sự Sống thật đến với Hạt giống, rồi tại đây sự phân rẽ đó lại đến. Và để ý, nó tiếp tục đến. Nó đã...

⁶⁶ Chính Lời thật đã được minh chứng, các đấng tiên tri xưa đã minh chứng Lời của Đức Chúa Trời là Lẽ thật khi họ đến. Nếu bất cứ ai từng đọc *Giáo hội nghị Nicaea*, hay là *Tiền Giáo hội nghị Nicaea*, mười lăm ngày lòng tin đầm máu của họ, khi họ đám người Rô-ma dưới đó muốn mang vào và lập thành một giáo phái từ hội thánh đó. Các vị tiên tri đã đến, quần mình bằng da cừu, ăn thảo mộc, và đại diện cho Lời đó! Nhưng nó đã làm gì? Nó phải giống như Ca-in, nó phải giống như A-bên, một người phải chết. Chắc chắn, như vậy. Và Lời đã mất ảnh hưởng của Nó giữa dân sự, và hết thấy họ đã không bầu Lời chân thật và đã nhận vào những giáo điều phân rẽ của giáo hội Công giáo ban đầu. Họ đã thêm vào một giáo hoàng, họ đã hêm vào một giám mục, họ đã thêm vào *điều này, điều kia, điều nọ*. Họ lấy đi ý nghĩa đích thực chân thật của Phi-e-rơ, và của—của—của Ma-ri, và—và tất cả những phần còn lại của nó; và làm những hình tượng, và không làm gì khác hơn là buổi lễ ngoại giáo mà tự xưng là Cơ-đốc giáo. Điều đó là gì? Hạt giống của sự phân rẽ! Và đã tổ chức, tổ chức, cho lần đầu tiên trên đất, một giáo hội. Nó là gì? Hạt giống phân rẽ đó mà đã bắt đầu được gieo, điều gì đó thêm vào, bót đi.

⁶⁷ Ai đã từng nghe, trong Kinh Thánh, không được ăn thịt vào ngày thứ Sáu? Ai đã từng nghe, trong Kinh Thánh, về bất cứ điều gì của phép báp-têm rảy nước, thay vì nhận chìm? Ai đã từng nghe những điều đó, một “Kính mừng, Ma-ri” hay cái gì đó? Ai cũng, đã từng nghe về một số chuyện đồi bại vớ vẩn của những người Tin Lành này? Cái nời không thể gọi là cái ấm trơn láng được. Đúng! Chỉ, phạm tội ít nhất vẫn là phạm tội hoàn toàn! Ai đã từng nghe Đức Chúa Trời giải quyết trong một tổ chức? Hãy chỉ cho tôi một lần một người đã từng tổ chức mà vẫn tồn tại sống. Họ đã chết ngay lập tức, và không bao giờ sống lại! Đó

là lúc mà điều gì đó xảy ra, đó là lúc để cho Đức Chúa Trời hành động. Nó đã giết đi ảnh hưởng giữa dân sự.

⁶⁸ Điều giống vậy đã xảy ra ngày nay. Họ giết ảnh hưởng, nói, “Ồ, đám người thánh quá máu đó, chẳng có gì với họ.” Và, ồ, nó là sự phân rẽ! Hãy gặp Lời mặt đối mặt và thấy Nó là gì, xem thử Đức Chúa Trời thông giải Lời của Chính Ngài không. Đức Chúa Trời có thể khiến những tảng đá này sanh ra con cái cho Áp-ra-ham. A-men.

⁶⁹ Lời đã được minh chứng thông suốt qua những Cơ-đốc nhân đầu tiên, cách mà Đức Chúa Trời đã giao cho họ từ mọi thứ, và những bệnh tật, và họ có những vị tiên tri, và họ nói tiếng lạ, thông giải, và ban các sứ điệp mà được chứng minh chính xác là lẽ thật mọi lúc. Nhưng trong sự đối diện tất cả Lời đã minh chứng đó, người ta đã loại Nó ra, và đã bầu ra một giáo phái. Đó là mẹ của tất cả những tổ chức.

⁷⁰ Cả hai đã chín mùi bây giờ. Họ bắt đầu gieo giống lại. Nó đã chết, nhưng rồi lại nở hoa trong những ngày của Luther, như chúng ta biết từ sứ điệp trước ở đây vào buổi sáng điểm tâm. Nó đã nở hoa trong những ngày của Luther. Bây giờ họ đã làm gì? Lập tức sau khi con người vĩ đại đó chết, họ làm ra một tổ chức.

⁷¹ Nó đã tàn. Và một lần nữa trong những ngày của John Wesley, khi họ những người theo Anh giáo, với tất cả những sự bảo đảm đời đời của họ và mọi thứ đã trói buộc nó vào một nơi với những gì hầu như là chủ nghĩa phổ quát, và điều gì đã xảy ra? Đức Chúa Trời đã dấy lên một người tên John Wesley, và giết chết toàn bộ sự việc. Và ngay khi ông chết, ông và Asbury và họ, điều gì đã xảy ra? Họ đã tổ chức, và bây giờ anh em có tất cả các loại của những người Giám Lý. Rồi đến một người hay người khác, Alexander Campbell, John Smith, và cái gì nữa.

⁷² Cuối cùng, phát khởi Ngũ Tuần, đi ra trong tất cả điều đó. Điều gì đã xảy ra lúc đó? Họ đã hoạt động tốt, điều gì đã cản trở các bạn? Các bạn đã đi vào ngay lại trong cùng đồng bùn mà các bạn đã bước ra, vào ngay lại trong cùng vũng nước bẩn, quay lại với sự phân rẽ và tạo ra những tổ chức, các bạn phải thỏa hiệp dựa trên Lời. Và mỗi lần Đức Chúa Trời muốn ban đến cái gì mới, các bạn không thể tiếp nhận nó. Đúng thế! Sự phân rẽ lần nữa!

Và, để ý, như tôi đã nói ngày nọ, lớp vỏ trấu nhỏ đầu tiên đến từ rễ này, đi vào trong lá và lên đến cụm hoa, rồi trở vào trong thân, và trở ra. Vỏ trấu của lúa mì nhỏ bé đó hầu như trông giống chính hạt ngũ cốc, và chúng ta nghĩ nó là hạt, nhưng khi các bạn mở nó ra, chẳng có hạt trong đó chút nào cả. Nó chỉ là vật chống đỡ cho hạt lớn lên, và nó cũng chết, và sự sống ra khỏi nó và đi vào hạt. Để ý, vì thế họ gọi các giáo hội mà đã gieo...

⁷³ Chúng ta thấy ngày nay rằng những cái gọi là hội thánh của chúng ta, ngay cả như những người Ngũ Tuần của chúng ta, chúng ta đã đi ra ngoài, chúng ta không thể thỏa mãn, chúng ta phải lập nhóm riêng của mình. Mọi việc nêu ra, chúng ta phải có điều này, chúng ta phải có điều này, chúng ta phải có nhóm khác. Và người này đã đứng dậy, nói, “Ngài sẽ đến trên một đám mây trắng.” Một người khác nói, “Ừ-m, Ngài sẽ cỡi ngựa bạch mà đến.” “Được rồi, chúng ta sẽ làm thành hai nhóm.” Thấy đó, nó là gì? Gieo sự phân rẽ! Khi Ngài đến, bất cứ là cái gì, Ngài sẽ thông giải bằng Lời của Chính Ngài khi Ngài đến. Chúng ta hãy chờ đợi đến lúc đó. Nằm lấy...Nói về điều đó, ngay cả các bạn không có Sứ điệp của thời đại. Luôn luôn hướng về những gì Đức Chúa Trời sẽ làm, hoặc những gì Ngài đã làm, mà quên những gì Ngài đang làm. Đó là cách chúng ta đem những sự phân rẽ vào nó.

⁷⁴ Bây giờ chúng ta để ý rằng ngày nay các giáo hội của chúng ta, tất cả—tất cả các giáo hội của chúng ta đã gieo gió, và đang gặt bão. Chúng ta không có những buổi nhóm cầu nguyện, chúng ta không có những buổi nhóm như chúng ta đã thường có. Việc gì vậy? Chúng ta hạ những thanh chắn xuống về mọi việc. Hãy xem, ngay cả những giáo hội Ngũ Tuần chúng ta, đang ngồi đây những phụ nữ tóc ngắn. Điều đó trước đây không được phép. Những khuôn mặt tô vẽ, sơn móng tay bóng láng, tất cả các thứ; đưa một người đàn ông ra đây với...giống như những ca sĩ Ricky và vân vân; kết hôn ba hay bốn lần, và những chấp sự; ô, thật là một sự không nhất quán! Nó ô ư! Làm sao mà họ lại làm thế? Đức Chúa Trời không muốn có nó ở trong Hội thánh của Ngài, họ phải đi đến với một tổ chức để đi vào nó. Người nào đó sợ nói điều gì đó về nó, bởi vì họ có thể bị đá ra khỏi tổ chức. Đức Chúa Trời ôi, xin ban cho chúng con những người đàn ông mà không

kết hợp với điều gì ngoài Đức Chúa Trời và Lời Ngài, mà sẽ nói Lẽ thật về nó. Đó chính xác là những gì chúng con cần. Chúng ta đã làm gì? Đã gieo sự phân rẽ. Chúng ta đã gieo gió, và bây giờ chúng ta đang gặt bão.

⁷⁵ Để ý rằng bây giờ chúng đang được thâu lại với nhau để bị đốt. Anh em có để ý không, Chúa Jêsus phán, “Trước hết, hãy gom chúng lại với nhau, bó chúng lại từng bó, và rồi chất tất cả những bó lại thành một đồng, và Ta sẽ đốt chúng.” Có một bó nhỏ gọi là Giám Lý, Báp-tít, Trưởng Lão, Lutheran, tất cả họ họp lại với nhau trong Hội đồng Giáo hội Thế giới. Đó là gì? “Trước hết gom chúng lại!” Halêlugia! Anh em để ý không? Ngài gom cỏ lùng trước, đem chúng ra khỏi lúa mì, chia tách chúng ra: “Bó chúng lại với nhau mà đốt đi.” Tất cả họ sẽ bị đốt cháy với sự đoán xét của Đức Chúa Trời, vì đã gieo sự phân rẽ giữa dân sự, những điều mà họ... Có một hình thức tin kính, và chối bỏ Quyền phép đó, chối bỏ Lời, chỉ giữ một số lễ nghi tôn giáo, của giáo điều nào đó mà người nào đó đã đưa vào, cố gắng đặt vào Lời của Đức Chúa Trời. Nó sẽ không có hiệu lực. Nó là một sự phân rẽ.

⁷⁶ Tôi gầm thét lên ngày nay, như đã có, tiên tri vĩ đại A-mốt, cách đây đã lâu, khi ông đi xuống thành phố đó, và nói, “Ta không phải là một đấng tiên tri, cũng không phải con của đấng tiên tri. Nhưng khi sư tử gầm thét, thì ai mà chẳng sợ?” Ông nói, “Khi Đức Chúa Trời phán dạy, thì ai mà chẳng nói tiên tri?” Ông báo trước sự đoán phạt trên thế hệ đó, nói, “Chính Đức Chúa Trời mà các ngươi tuyên bố hầu việc sẽ hủy diệt các ngươi.”

⁷⁷ Các bạn ghi điều này, nó ở trên băng ghi âm, và các bạn nhớ. Chính Đức Chúa Trời mà... Những người này bây giờ đang tập họp lại tất cả trong mùa gặt lớn vĩ đại này của—của Hội đồng Giáo hội Thế giới, và các bạn đang định vào đó. Các bạn không thể ở lại ngoài nó. Các bạn cũng định thoát khỏi nó theo cách riêng, hoặc là các bạn định vào trong nó. Sẽ không có chỗ trung lập. Nó sẽ là dấu của con thú. Không ai có thể mua hoặc bán, ngoài người mà có dấu hiệu, hay có sự phân rẽ. Bây giờ, hãy ở lại bên ngoài nó! Hãy ra khỏi nó! Chạy trốn khỏi nó! Tránh xa nó! Đức Chúa Trời mà họ tuyên bố họ đang hầu việc sẽ hủy diệt họ. Đức Chúa Trời vĩ đại của tình yêu sẽ không...

Nói, “Ô, Chúa Jêsus đã cầu nguyện để tất cả chúng ta sẽ là một.”

⁷⁸ Thế thì Ngài cũng đã phán, “Làm sao hai người có thể bước đi với nhau, hai người bước đi với nhau, trừ phi họ đồng ý?” Ngài phán “một,” như Ngài và Cha là Một. Và Cha là Lời, và Ngài là Lời được biểu lộ. Ngài là “Một” với Cha, vì Ngài là sự biểu hiện của Lời được hứa của Đức Chúa Trời. Và ngày nay cũng vậy, hay là bất cứ ngày nào khác. Vâng, thưa quý vị. Đức Chúa Trời là Một. Ngài muốn chúng ta là một.

⁷⁹ Làm sao có thể *đây* là một, khi người *này* chối bỏ sự sinh ra đồng trinh, và người *này* không, chối bỏ sự chữa lành Thiêng liêng, và *đây, đó*, tất cả họ đều ở trong tình trạng hỗn độn như thế? Một số trong họ thậm chí còn không tin vào Đức Chúa Trời, tin Ngài là Con của Đức Chúa Trời; tin Ngài là con của Giô-sép, *được gọi* Con của Đức Chúa Trời. Chắc chắn vậy. Anh em sinh đôi với những tín đồ Lutheran, những tín đồ Zwingli, tin rằng, rằng Ngài hoàn toàn chỉ là một người tốt. Khoa học Cơ-đốc nói Ngài là một đấng tiên tri, chỉ là một người bình thường, Ngài không phải Thần thánh. Ô, nếu Ngài không phải Thần thánh, thì Ngài là kẻ lừa dối vĩ đại nhất mà thế giới đã từng có. Ngài là Đức Chúa Trời hoặc Ngài không là gì cả. Ngài là Chúa! Ngài là Thượng Đế, chính Ngài, đã trở nên xác thịt ở giữa chúng ta, trong thân vị của Con của Đức Chúa Trời. Chắc chắn, đó là những gì Ngài là.

⁸⁰ Bây giờ chúng ta thấy sự phân rẽ đã đi vào. Chúng ta biết rằng nó ở đây, không ai có thể phủ nhận điều đó. Ô, chao ôi! Cứ để ý xem. Ngài sẽ hủy diệt nhóm đó mà tuyên bố họ đang phục vụ Đức Chúa Trời. Các bạn hãy xem chừng điều đó.

⁸¹ Đức Chúa Trời đã trồng Hạt giống của Ngài. Tôi đang kết thúc, vì đã đến lúc bắt đầu hàng người cầu nguyện. Đức Chúa Trời đã trồng hạt giống của Ngài, và Hạt giống của Ngài là Đấng Christ. Tôi sẽ giảng về điều đó trong một vài buổi tối, nơi Đức Chúa Trời đã quyết định đặt Danh Ngài, ý Chúa, có lẽ vào một trong những buổi điểm tâm khi đó tôi có một ít thời gian nữa. Hãy xem, Ngài là Con Đường duy nhất để trốn thoát. Ngài là Đấng Chân thật duy nhất. Ngài là Đức Chúa Trời chân thật duy nhất, không có ai khác ngoài Ngài. “Ta là Đức Chúa Trời, và Đức Chúa Trời có một,” Ngài

phán. Chúa Jêsus đã phán, “Đây là điều răn: Các người hãy nghe, Hỡi dân Y-sơ-ra-ên, Ta là Chúa Đức Chúa Trời của các người, chỉ một Đức Chúa Trời. Ta là Ngài. Sao người tìm kiếm điều khác? Kẻ khác sẽ đến...Ta đã đến trong Danh Cha Ta, và các người không nhận lấy Ta. Nhưng kẻ khác lấy danh riêng mình mà đến, thì các người sẽ nhận lấy người ấy.” Và họ đã làm như thế tại Nicaea.

“Anh có phải là một Cơ-đốc nhân không?”

“Tôi là tín đồ Báp-tít.”

“Anh có phải là một Cơ-đốc nhân không?”

“Tôi là tín đồ Ngũ Tuần.”

“Anh có phải là Cơ-đốc nhân không?”

“Tôi là tín đồ Giám Lý,” danh khác.

⁸² Nhưng khi đến với Danh đó của “Chúa Jêsus Christ,” họ bước đi xa khỏi Nó như họ có thể, họ không muốn liên quan gì với Nó, vì Ngài là Lời và Lời tuyên bố chính Nó. Để ý, Cách duy nhất để trốn thoát! Ngài là Hoa Hồng của Sa-rôn, Kinh Thánh đã nói Ngài là. Mọi danh hiệu (trong Kinh Thánh) của Đức Chúa Trời đều thuộc về Chúa Jêsus Christ. Ngài là An-pha, Ô-mê-ga, Ban đầu và Cuối cùng; Ngài là Đấng Đã Có, Hiện Có, và Sẽ Đến; Rễ và Hậu tự của Đa-vít, cả Rễ và Hậu tự của Đa-vít; là Sao Mai Sáng chói, Hoa Hồng Sa-rôn, Hoa Huệ trong Trũng, An-pha, Ô-mê-ga, Cha, Con, Thánh Linh, tất cả đều ở trong Chúa Jêsus Christ! Ngài là hiện thân đầy đủ của Giê-hô-va Đức Chúa Trời đã trở nên xác thịt ở giữa chúng ta. Chính xác là Ngài.

⁸³ Ngài là Hoa Hồng Sa-rôn. Họ đã làm gì với Hoa Hồng Sa-rôn? Họ đã ép Nó, nghiền Nó ra, để lấy dầu thơm của Nó. Một hoa hồng đẹp đẽ phải bị nghiền ra để lấy dầu thơm từ hoa hồng. Đó là một Sự Sống đẹp, không bao giờ có một đời sống đã sống giống như Nó, nhưng Nó phải bị ép ra trên Đồi Sọ.

⁸⁴ Đấy, người ta đã lấy sự—sự xúc dầu của Hoa Hồng Sa-rôn mà xúc cho A-rôn, ông ta phải được xúc bằng dầu đó để đi vào trước Chúa trong nơi thánh, trong bức màn thánh. Ông phải được xúc dầu bằng Hoa Hồng Sa-rôn, để đi rắc huyết trước ngai thi ân mỗi năm. Và sự xúc dầu đó phải đổ trên ông, một mùi thơm dịu dàng dâng lên Chúa, mang huyết của chiên con đến trước ông, sau

khi ông cũng được rảy bằng huyết chiên con. Những quả lựu và những quả chuông nơi vạt áo của mình, ông phải đi một bước chắc chắn, nói “thánh thay, thánh thay, thánh thay là Chúa.”

⁸⁵ Để ý, Ngài là Hoa Hồng Sa-rôn đó, Mùi Thơm êm dịu đó, sự Xức dầu trên dân sự Ngài. Anh em không thể đến trước Ngài với bất kỳ tín điều nào, bất cứ cái gì khác, nhưng phải được xức dầu bằng Hoa Hồng Sa-rôn đó, là Lời. Ngài cũng là Hoa Huệ trong Trùng.

⁸⁶ Bây giờ, bằng cách nào bạn có được thuốc phiện? Bạn lấy được thuốc phiện khi bạn lấy hoa huệ và nghiền nát nó ra, bạn lấy được thuốc phiện. Các bác sĩ dùng nó trong phòng thí nghiệm của họ. Lấy ví dụ một người đàn ông bị căng thẳng và làm kinh động, hay là một phụ nữ, bà ấy cảm thấy mình sắp lên cơn điên, bà ta đang đi trên nền nhà và la ré, bà ta ở trong cơn điên, một bác sĩ sẽ lấy một ít thuốc phiện từ hoa huệ của ông và chích vào cánh tay hoặc tĩnh mạch ở đầu đó của bà ta, hoặc ông ta, và họ sẽ nằm im. Nó chấm dứt một lát. Nhưng ngay khi thuốc phiện hết, họ tỉnh lại, họ trở nên tệ hơn bao giờ hết.

⁸⁷ Nhưng tôi sẽ nói với các bạn, thưa các bạn, đó là một loại Thuốc phiện đích thực duy nhất từ Hoa Huệ trong Trùng mà tôi biết. Ngài là Hoa Huệ trong Trùng. Ngài đã bị ép ra trên Đồi Sọ. Ngài đã bị thương vì tội lỗi chúng ta, bởi lần roi Ngài chúng ta được lành bệnh. Trong đó, sự ép ra của những bông hoa, Ngài là một Bông Hoa. Ngài là Đóa Hoa tuyệt vời nhất từng mọc lên, là Hoa Huệ trong Trùng này, và Hoa Hồng Sa-rôn vĩ đại này. Bây giờ Ngài đã bị treo lên tối nay, để làm cây cầu nối giữa Thiên đàng và thế gian, tôi tin, đúng hơn là, Ngài đã có lúc đó, để—để cắt tội lỗi thế gian đi và mang lại sự chữa lành cho thế gian. Và Kinh Thánh đã chép rằng Ngài hôm qua, ngày nay, và cho đến đời đời không hề thay đổi.

⁸⁸ Thưa bạn, khi Đức Chúa Trời phán với Môi-se, trong đồng vắng, mà là một—một hình bóng của Ngài, treo con rắn bằng đồng lên. Và đồng tượng trưng cho tội lỗi bị đoán xét, con rắn tượng trưng, *con rắn bằng đồng* tượng trưng cho “tội lỗi đã bị xét đoán rồi.” Như, *đồng* là “sự xét đoán Thiên liêng,” giống như bàn thờ bằng đồng là nơi để những của lễ dâng. Và Ê-li-sê

cũng đã nhìn lên và ông nói bầu trời giống như bằng đồng, sự xét đoán Thiên liêng trên một dân tộc không tin mà bị sa ngã ra ngoài Đức Chúa Trời. Đồng tượng trưng cho sự đoán phạt, sự đoán phạt Thiên liêng. Và con rắn biểu tượng cho tội lỗi đã bị đoán phạt rồi; và Chúa Jêsus là con rắn đó chịu hình phạt tội lỗi thay chúng ta, và nhận lấy sự đoán phạt của Đức Chúa Trời đặt trên Ngài. Ngài đã bị thương vì sự gian ác của chúng ta, vì tội lỗi chúng ta mà bị vết, bởi sự sửa phạt Ngài chịu chúng ta được bình an, và bởi lần roi Ngài chúng ta được lành bệnh.

⁸⁹ Ô, Đức Chúa Trời đã có cái tủ đựng đầy Thuốc Phiện, tối nay, cho bạn. Thưa bạn Cơ-đốc, bạn đang đau ốm và khốn khổ. Ô, bạn lo lắng, nó thật quá khó cho bạn. Bạn không thể chịu đựng nó lâu hơn nữa, bạn sẽ—bạn sẽ phát điên giữa những ngày hiện đại mà chúng ta đang sống.

⁹⁰ Bạn có nghe về *Vành Đại Sự Sống* tối nay, mà những gì người ta nói, rằng—rằng nước Nga nói, trong năm '55, rằng họ sẽ “nắm sự kiểm soát hoàn toàn trên cả thế giới”? Trước khi điều đó có thể xảy ra, sự Cất lên phải đến. Vì thế cách nào nó chấm dứt, thưa bạn? Ngay tại đây bây giờ kết thúc đã gần.

⁹¹ Bạn không muốn tìm kiếm Ngài hết lòng tối nay chăng? Ngài là Hoa Huệ trong Trùng, và Ngài hôm qua, ngày nay, và cho đến đời đời vẫn y nguyên. Ngài hiện ở đây tối nay để treo chính Ngài lên giữa dân sự Ngài, giống như xưa kia Môi-se treo dấu—dấu hiệu tội lỗi lên, để bị đoán phạt. Và không chỉ tội lỗi thôi, mà cả sự đau ốm. Nên nhớ, Chúa Jêsus đã phán, “Như Môi-se đã treo con rắn lên thể nào, thì Con người cũng bị treo lên thể ấy.” Môi-se đã treo nó lên vì điều gì? Vì tội lỗi, sự không tin, và vì bệnh tật. Chúa Jêsus cũng, đã bị treo lên, vì tội lỗi, bệnh tật, và sự không tin. Ngài đã chịu giống như vậy.

⁹² Bây giờ, tối nay, trong những ngày khi mà chúng ta có sự phân rẽ lớn này, Chúa Jêsus Christ đã phán trong Lu-ca, rằng trong những ngày của...trước sự Đến của Chúa, sẽ giống như nó đã xảy ra trong những ngày của Sô-đôm, và khi Con người sẽ bày tỏ chính Ngài, giống như Con người đã bày tỏ chính Ngài với Áp-ra-ham ở dưới đó; Ê-lô-him, Đức Chúa Trời, đã trở nên xác thịt ở giữa dân sự, và ngự ở đó với Áp-ra-ham và bày tỏ cho ông,

phán với ông những gì Sa-ra đang suy nghĩ (đang ngồi ở phía sau Ngài) trong trại, mà Ngài chưa hề thấy. Phán bảo bà những gì bà... Và gọi tên bà là, “Sa-ra.” “Áp-ra-ham,” không phải tên của ông—không phải tên của ông là Áp-ram, lúc ban đầu, nhưng là Áp-ra-ham. Không là Sa-rai, S-a-r-a-i; nhưng S-a-r-a, “Sa-ra, vợ người ở đâu?”

Thưa, “Nàng ở trong trại phía sau Ngài.”

⁹³ Phán, “Ta sẽ trở lại thăm viếng người đúng kỳ định.” Và bà đã cười. Ngài phán, “Cớ sao nàng cười?”

⁹⁴ Bây giờ, Chúa Jêsus phán, “Ngay trước khi sự phân rẽ lớn này được bó lại và đốt, rằng Con người sẽ bày tỏ chính Ngài trong cách ấy giống như Ngài đã làm vậy.” Và đó là... Đó là gì? Đó là sự cất lên, trở lại lần nữa, trước anh em, rằng Đức Chúa Jêsus Christ hôm qua, ngày nay, và cho đến đời đời không hề thay đổi. Anh em tin điều đó không? Chúng ta hãy cúi đầu cầu nguyện vậy.

⁹⁵ Lạy Đức Chúa Trời kính yêu, chúng con yêu Ngài. Lời Ngài là Thức Ăn rất—rất bổ dưỡng với chúng con, Chúa ôi. Chúng con thật yêu mến Nó! Chúng con sống bằng Nó, Chúa ôi. Dường như khả năng của chúng con không bao giờ đủ. Chúng con thật ưa thích ngồi tại bàn Ngài, chung quanh Lời Ngài, và tận hưởng những ơn phước, Chúa ôi, khi chúng con đến với nhau như thế này, các anh em và các chị em chúng con là những người đã được mua bằng Huyết bởi Con Đức Chúa Trời, đáng là sự mua chuộc bằng Huyết Ngài. Và chúng con đến đây tối nay, Chúa ôi, chúng con dâng hiến những đêm này để cầu nguyện cho những người đau. Và theo lời Kinh Thánh, Ngài đã phán rằng “bởi những lần roi chúng con được lành bệnh.” Thế thì không cần cầu xin (chỉ xưng nhận tội lỗi của chúng con), vì bởi lần roi Ngài chịu chúng con đã (thì quá khứ) được chữa lành. Ô, thật là ngày cứu rỗi tuyệt diệu thay! Thật là một—thật là một lời hứa tuyệt vời bởi Em-ma-nu-ên! Mà Nó là Lễ thật chắc chắn.

⁹⁶ Ngài đã phán, “Còn ít lâu, và thế gian sẽ chẳng thấy Ta nữa, tuy nhiên các người sẽ thấy Ta, vì Ta” (đại từ nhân xưng của “Ta”) “Ta sẽ ở cùng các người, ở ngay trong các người, cho đến tận thế.” Và vào lúc cuối cùng, sự hoàn thành vĩ đại này, Ngài đã phán, ngay trước khi điều đó xảy ra, sẽ thật giống như trước

kia lửa giáng xuống trên thành Sô-đôm và thiêu cháy thế giới dân Ngoại, mà sẽ đến sự mặc khải lần nữa của Con người sẽ đến giống như đã xảy ra ở Sô-đôm. Lạy Cha, xin cho mọi người đừng bỏ qua điều đó.

⁹⁷ Và con cầu xin, Đức Chúa Trời ôi, như một kẻ còn thô thiển, (nếu con đã nói sai, xin tha thứ con), chưa được tốt. Con yêu họ, Chúa ôi. Con—con cầu nguyện để họ sẽ không bỏ qua điều đó. Xin để cho đây là một trong những đêm vĩ đại, Chúa ôi. Xin cho mỗi người đau ốm, buồn phiền, mù lòa, bất cứ bệnh gì ở đây đi nữa, Chúa ôi, đều được chữa lành tối nay. Xin cho mọi tội nhân đều được cứu. Ngay trong lòng họ giờ này, nếu họ là người không tin, và xin cho họ tiếp nhận Đấng Christ vào lúc này. Xin nhậm lời, Cha ôi. Tất cả đều ở trong tay Ngài. Chúng con giao phó chính mình cho Ngài, để thấy Ngài đến giữa chúng con.

⁹⁸ Và Ngài đã phán, trong Tin lành Giảng 14:12, “Kẻ nào tin Ta, người ấy cũng sẽ làm việc Ta làm.” Làm sao chúng con biết rằng Ngài tự bày tỏ chính Ngài cho mọi người biết, vì Ngài là Đấng Tiên Tri mà Môi-se nói sẽ dấy lên. Họ đã không có các đấng tiên tri trong hàng trăm năm, sự phân rẽ đã vào mọi nơi, nhưng tuy nhiên Lời Đức Chúa Trời phải được ứng nghiệm; vì vậy Lời trở nên xác thịt, và sự phân rẽ cũng vậy. Và, Cha ôi, chúng con lại thấy nó ngày nay, sự phân rẽ trở nên một bó to lớn; và chúng con thấy Lời đang đến cùng cách ấy. Xin ban phước cho chúng con tối nay, Cha ôi. Chúng con giao phó chính mình cho Ngài, với Lời Ngài. Hễ điều gì Ngài cần cho chúng con làm, xin hãy thực hiện với chúng con, Chúa ôi. Nhân Danh Chúa Jêsus. A-men.

⁹⁹ [Một chị em nói tiếng lạ. Băng trống—Bt.] Chúng ta không biết Ngài đã phán với chúng ta điều gì. Ngài có lẽ đang muốn phán với chúng ta điều gì đó, để thật sự ăn năn trong giây lát. [Băng trống. Một anh em đưa ra lời thông giải.]

¹⁰⁰ A-men. Anh em đã đọc [Băng trống—Bt.] Kinh Thánh ở đâu kẻ thù đến, và họ tập hợp lại với nhau, và họ...kẻ thù là một lực lượng to lớn như vậy. Và Thánh Linh của Đức Chúa Trời giáng trên một người, và phán với người ấy, và người đã nói tiên tri, và phán đi đâu và nằm chờ, và họ đã hủy diệt kẻ thù của họ. Nó đến trở lại ở đó. Đó là nơi để thiêu hủy kẻ thù của mình, đây,

hãy nắm lấy bàn tay của Đức Chúa Trời. Bàn tay của Đức Chúa Trời là Đấng Christ, dĩ nhiên, là Lời, vì vậy hãy giữ lấy Điều đó trong lòng anh em tối nay trong lúc chúng tôi gọi hàng người cầu nguyện.

¹⁰¹ Tôi tin Billy phát thẻ cầu nguyện lần nữa ngày hôm nay. Thẻ B, những thẻ chữ B, chúng ta hãy lấy B, tám mươi lăm. Tối qua, chúng ta đã có mười lăm người tối qua. Chúng tôi thường cố gắng lấy mười lăm người một buổi tối. Và rồi hãy giữ thẻ của các bạn, chúng tôi sẽ lấy chúng, bây giờ. Chúng ta hãy cố gắng khoảng mười lăm người. Tám mươi lăm. B, như Branham, các bạn biết rồi. B, tám mươi lăm đến một trăm. Và chúng ta...Chúng ta hãy xem, ai có thẻ B, tám mươi lăm, xin giơ tay lên. Bạn có chắc...Ô, phía sau, được rồi, xin mời số tám mươi lăm bước lên.

¹⁰² Bây giờ, con trai tôi...Vậy có thể có những người lạ ở đây, sẽ không biết cách đã làm điều này như thế nào. Con trai tôi đi xuống đây, hoặc một người nào đó; nếu anh ta không thể đến, Anh Borders, một người nào khác. Người nào đó sẽ đi xuống, và lấy những thẻ này, một trăm trong chúng, và đứng trước dân sự và làm chúng lẫn lộn với nhau. Vì vậy nên anh ấy đưa bạn một thẻ, anh ấy không thể nói cho bạn rằng bạn sẽ lên trên bục giảng, anh ấy không biết điều đó. Và tôi cũng không biết. Tối nay tôi đến, chỉ rút ra khoảng mười hay mười lăm thẻ, bất cứ thẻ nào đó, trong các thẻ. Điều đó không liên quan gì với sự chữa lành của các bạn. Các bạn có thể ngồi ngay tại đó. Nhìn xem, như tối hôm qua. Bao nhiêu người ở đây tối hôm qua, chúng ta hãy giơ tay lên? Thật dân sự đã được chữa lành hết qua buổi nhóm như thế nào!

¹⁰³ Bây giờ, đó là số tám mươi lăm, tám mươi sáu, tám mươi bảy, tám mươi tám, tám mươi chín, chín mươi. Chúng ta hãy để họ lên ngay bây giờ. B, tám mươi lăm, tám mươi sáu, tám mươi bảy, tám mươi tám, tám mươi chín, chín mươi. Đó là một...Chắc chắn, chúng ta cần...Và nếu người nào đó...Đây là một người khác, vắng, điều đó có thể làm cho nó đúng. Bây giờ chín mươi, chín mươi đến một trăm. Chín mươi, chín mốt, chín mươi hai, chín mươi ba, chín mươi bốn, chín mươi lăm, chín mươi sáu, chín mươi bảy, chín mươi tám, -chín.

¹⁰⁴ Nếu bạn không thể di chuyển được, nếu bạn...Tôi thấy có một cặp, ở đây có ba chiếc xe lăn bây giờ, bốn trong họ, tôi tin, tôi có thể thấy. Nếu bạn đã có thể cầu nguyện, đó là—đó là số của bạn được gọi, và không thể di chuyển, cứ giơ tay lên, chúng tôi sẽ đẩy lên đây.

¹⁰⁵ Và nếu bạn không có thể cầu nguyện, cứ ngồi đó và cầu nguyện, và nói, “Lạy Chúa Jêsus, xin để—để—để điều đó xảy ra cho con tối nay.” Bao nhiêu người ở đây không có thể cầu nguyện, hãy giơ tay lên.Ồ, chào ôi! Được rồi, bây giờ chúng ta hãy chỉ nói điều này, tôi hi vọng nó không có vẻ báng bổ. Như có một lần một phụ nữ trẻ không có thể cầu nguyện, chúng ta có thể nói. Bà ta len lỏi qua đám đông, bà nói (bây giờ lắng nghe kỹ), “Nếu tôi có thể chạm đến vạt áo Người đó, tôi sẽ được chữa lành.” Bao nhiêu người biết câu chuyện ấy? Được rồi. Và bà ta đã làm gì? Bà đã chạm vào Ngài, và đi qua rồi ngồi xuống. Và Chúa Jêsus đã quay lại, Ngài biết bà ở đâu. Đúng không? Ngài biết sự lo phiền của bà. Đúng không? Ngài biết sự lo phiền của bà là gì, vì vậy Ngài đã phán bệnh bà là gì. Và bà cảm thấy bệnh bằng huyết trong người bà đã hết. Đúng không? Bởi vì sao? Bà đã chạm vào Ngài.

¹⁰⁶ Bây giờ, bao nhiêu Cơ-đốc nhân ở đây tối nay mà biết, theo Hê-bơ-rơ, Sách Hê-bơ-rơ, rằng Chúa Jêsus là một Thầy Tế lễ Thượng Phẩm, Thầy Tế Lễ Thượng Phẩm mà có thể cảm thông sự yếu đuối của chúng ta? Là Ngài không? Đúng rồi, nếu như Ngài cũng là Thầy Tế Lễ Thượng Phẩm, cùng làm chức vụ đó, Thầy Tế Lễ Thượng Phẩm, thì Ngài sẽ hành động như thế nào? Ngài sẽ hành động thật giống như Ngài đã làm. Bạn tin điều đó chẳng? Ngài sẽ hành động như Ngài đã làm, nếu bạn có thể tin điều đó. Đúng thế. Bao nhiêu người tin điều đó, hãy giơ tay lên, nói, “Tôi thật sự tin nó”?

¹⁰⁷ Được rồi, trước khi những người đau xếp thành hàng, chúng ta hãy có hàng người cầu nguyện ở ngoài đó. Tôi biết Ngài ở đây. Tôi—tôi—tôi cảm thấy sự Hiện diện của Ngài, và tôi—tôi biết rằng Ngài đang ở đây. Hãy đến. Hàng người cầu nguyện đã sẵn sàng chưa? Tôi sẽ gọi ra ở đó. Các bạn chỉ—chỉ cầu nguyện, chỉ nhìn cách này và cầu nguyện, chỉ tin.

108 Một bà nhỏ nhắn đang ngồi ở đây đang nhìn ngay vào tôi, ngồi bên cạnh bà mang kính. Anh em không thể thấy Điều đó đang ở trên người đàn bà đó chăng? Nhìn đây. Thấy không? Bà ta đang bị đau tim. Bà tin rằng Đức Chúa Trời sẽ chữa lành cho bà không? Nếu bà tin, hãy giơ tay lên. Đó là bệnh của bà. Đúng vậy. Bây giờ nếu đó là bệnh của bà, hãy giơ tay lên để mọi người có thể thấy, giơ tay bà lên như *thế*. Bây giờ, bà không còn lo nữa bây giờ. Đức tin bà đã khiến bà khỏe mạnh.

109 Ngài hôm qua, ngày nay, và cho đến đời đời không hề thay đổi.Ồ, có một sự phân rẽ; nhưng Chúa Jêsus Christ hôm qua, ngày nay, và cho đến đời đời không hề thay đổi. Đây có phải là... Bây giờ cứ tiếp tục cầu nguyện, đây, bà không phải đứng lên đây, để bà có thể biết.

110 Bây giờ, đây là một bà. Theo như tôi biết, tôi chưa bao giờ gặp bà ấy trong đời tôi, bà ấy chỉ là một người đàn bà đang đứng ở đây, và đã có thể cầu nguyện, và không biết bà đã được gọi hay không. Người nào đó vừa đưa cho bà một thẻ cầu nguyện, và bà—số của bà được gọi, vì vậy bà cứ lên đây. Đúng thế không? Và tôi không có cách nào biết bà là gì, bà là ai, bà từ đâu đến, bà muốn gì, không biết gì cả. Tôi chỉ là một người đàn ông, bà là một người đàn ông. Đúng thế. Bức tranh này giống như trong Kinh Thánh, Phúc âm Giăng, chương thứ 4.

111 Bây giờ các bạn nói, “Anh đã làm gì vậy, Anh Branham, ngay lúc đó, cách đây một lúc?” Chỉ đưa vào cho ăn khớp với nhau một chút, đây. Tôi không biết, đây. Ngài phải làm điều đó. Tôi không biết. Người đàn bà đó ở ngoài đây như thế nào? Tôi chưa bao giờ thấy bà ấy trong đời. Bà ấy hoàn toàn xa lạ với tôi. Tôi tin đó là một người đàn bà. Ai là người vừa mới được chữa lành ngay bây giờ ở ngoài đó trong khán thính giả? Mời quý vị...Vâng. Chúng ta là những người lạ với người nhau. Nếu đúng thế, hãy vẫy tay như thế *này*. Hiểu không? Tôi chưa bao giờ gặp bà ấy. Nhưng bà ấy đang ngồi đó, đang tin. Bây giờ, bà đã chạm được Điều gì đó, phải không? Sẽ không tốt để chạm vào tôi.

112 Nhưng vậy thì các bạn không thể thấy Kinh Thánh chính xác là Lời của Đức Chúa Trời sao? Ngài hôm qua, ngày nay, và cho đến đời đời không bao giờ thay đổi. Chúng ta trở nên đèn tạm

của Đức Thánh Linh đó mà là Đấng Christ. Hiểu không? Đó là Hạt giống thật. Thế thì nếu Đức Thánh Linh thật vào trong Hạt giống thật của Lời, không...Nó sẽ không chiếm chỗ của Nó (bởi vì, ma quỷ sử dụng Điều đó), tất cả các bạn phải nhận được Nó, đây, mọi Lời của Nó; vì, Ngài không phải là một nửa Đức Chúa Trời, Ngài là tất cả Đức Chúa Trời. Hiểu không? Và đó là những gì xảy ra.

¹¹³ Bây giờ, đây là một người đàn bà, tôi chưa từng gặp bà ấy. Chúa Jê-sus đã tìm thấy một người đàn bà như thế này một lần, có lẽ tình trạng không giống nhau, tôi không biết. Và Ngài đang ngồi tại một cái giếng. Ngài—Ngài cần phải xuống thành Sa-ma-ri. Và chúng ta thấy, Sa-ma-ri ở dưới đồi. Và—và Ngài đang đi xuống Giê-ri-cô, thì đúng hơn, và Ngài đi quanh thành Sa-ma-ri, và đến một thành phố Si-kha. Và Ngài ngồi xuống bên giếng, và sai môn đồ Ngài đi mua thức ăn.

¹¹⁴ Có bao nhiêu chủng tộc trên thế giới? Ba. Cham, Sem, và dân Gia-phết. Tất cả chúng ta đều đến từ Nô-ê. Và phần còn lại của thế giới đã bị hủy diệt vào lúc đó. Chỉ có ba chủng tộc còn người, đó là Do Thái, dân Ngoại, và Sa-ma-ri (là dân nửa Do Thái và nửa dân Ngoại). Và đó là tất cả những chủng tộc ở trên thế giới, đây, chỉ ba.

¹¹⁵ Mọi sự trong Đức Chúa Trời hoàn toàn ở trong ba. Giống như ba điều này tôi đã nói tối hôm nay: ba giai đoạn của sự phân rẽ, ba giai đoạn của Lời đã trở nên xác thịt, vân vân. Hiểu không?

¹¹⁶ Vậy thì, và Ngài—Ngài đã phán với người Do Thái, nói với Phi-líp, khi ông dẫn Na-tha-na-ên đến, rằng ông ấy đã ở đâu, và phán, “Ta đã thấy người khi người ở dưới cây vả.” Ngài đã phán... Anh-rê đã đưa Phi-e-rơ đến, Ngài phán, “Tên người là Si-môn, và người sẽ được gọi là ‘Phi-e-rơ’ từ giờ trở đi.” Phán, “Người là con của Giô-na.” Hiểu không? Vậy thì, tất cả họ là người Do Thái.

¹¹⁷ Nhưng ở đây Ngài đến với một người Ngoại bang...không phải người Ngoại bang, nhưng mà một người Sa-ma-ri.

¹¹⁸ Bây giờ là thời giờ của dân Ngoại. Ngài đã không hề thực hiện điều đó một lần với dân Ngoại. Hãy tìm trong Kinh Thánh.

Không bao giờ. Nhưng Ngài đã hứa, trong Lu-ca 22, rằng Ngài sẽ làm điều đó ngay trước sự Đến.

¹¹⁹ Nhưng Ngài đã ngồi xuống ở đó, và ở đây một người nửa Do Thái và nửa dân Ngoại đến, một người đàn bà. Và Ngài phán với bà, “Hỡi người đàn bà, hãy cho Ta uống.”

¹²⁰ Bà thưa, “Ủa kìa, Ngài không nên xin điều đó, như thế. Chúng ta là...Có một sự phân biệt ở đây. Ngài là người Do Thái, còn—còn tôi là một người Sa-ma-ri.”

¹²¹ Ngài đáp, “Nhưng nếu người biết Ai đang nói chuyện với người, thì chắc người sẽ xin Ta cho uống.” Ngài đang làm gì? Đang tiếp xúc với linh của bà. Và ngay khi Ngài thấy điều lo phiền của bà là gì, ồ, Ngài phán bảo bà hãy về kiếm chồng bà. Bà thưa rằng bà không có chồng. Ngài phán, “Phải lắm, vì người đã có năm đời chồng.”

¹²² Bây giờ, hãy xem, khi những người Pha-ri-si thấy Ngài làm điều đó. Phải, sự phân rẽ đó ngay trong giữa Lời, họ đã nói gì? Họ nói, “Người Này là Bê-ên-xê-bun, chúa quỷ đó thôi.” Thấy không?

¹²³ Và Đức Chúa Jêsus đáp, “Hể ai nói điều đó phạm đến Đức Thánh Linh khi Điều đó đến làm điều giống như vậy, sẽ chẳng hề được tha đâu.” Có sự phân rẽ của các bạn. Hiểu không? Nhưng Ngài phán Ngài sẽ tha thứ cho họ lúc đó, bởi vì lúc ấy Đức Thánh Linh chưa đến; Cửa Lễ, Chiên Con chưa chết.

¹²⁴ Nhưng lúc ấy người đàn bà không nghĩ vậy. Người đàn bà thưa, “Thưa Ngài, tôi nhìn thấy Chúa là một đấng tiên tri.” Họ đã không có một tiên tri trong suốt hàng trăm năm. Nói, “Tôi nhìn thấy Ngài là một đấng tiên tri. Bây giờ, chúng tôi biết rằng Đấng Mê-si, mà được gọi là Đấng Christ, khi Ngài đến, đó là những gì Ngài sẽ làm.”

¹²⁵ Ồ, nếu đó là những gì Ngài đã làm, thì Ngài hôm qua, ngày nay không hề thay đổi. Đó là cách Ngài tự bày tỏ Mình vậy, chẳng giống như ngày nay sao? Phải là thế! Bây giờ, tại đây là một người đàn bà và một người đàn ông lại gặp nhau. Bà không phải là người đàn bà đó, tôi không phải là Người đó. Nhưng tuy nhiên cũng Đức Thánh Linh ấy hiện diện ở đây, và thực hiện lời hứa

rằng các công việc mà Ngài làm, chúng ta cũng sẽ làm những việc giống như trong ngày mà Con người được mặc khải.

¹²⁶ Bây giờ, không biết bà (và bạn biết đó là thật), chúng ta hoàn toàn là những người lạ, và bà đang đứng đây. Có vài... Có lẽ điều gì đó không ổn với bà, có lẽ không có, tôi không biết. Nhưng nếu Chúa Jêsus sẽ bày tỏ cho tôi, bởi Đức Thánh Linh Ngài, sự rắc rối của bà là gì, thì bà sẽ tin rằng Đó là Con Đức Chúa Trời, và không phải một con người không? Đây chỉ là cái vỏ, đèn tạm *này* mà—mà Đức Chúa Trời sử dụng, bất cứ ai mà Ngài đã chọn. Ngài—Ngài làm điều đó bởi sự lựa chọn và ân điển không giới hạn. Vì vậy, nhưng bà tin. Bà sẽ tin chứ? [Người đàn bà nói, “Amen.”—Bt.]

¹²⁷ Bao nhiêu người trong cử tọa sẽ tin điều đó? Ở đây cả hai chúng ta đứng ngay tại đây trước Sự Sáng, mà chúng ta chưa bao giờ gặp trong đời này, đừng nghĩ người đàn bà đó là ai nữa, bà ấy là gì, bà ấy từ đâu đến, bà ấy muốn gì. Tôi chưa bao giờ gặp bà ấy trong đời, tôi cũng chưa bao giờ thấy người đàn bà ấy ở dưới đó trong đời tôi. Nhưng, thấy đó, đây là những gì tôi đang cố gắng để các bạn làm: lấy sự phân rẽ ra khỏi bạn bây giờ, và tin Lời khi Lời trở nên xác thịt ở ngay đây giữa chúng ta. Lời trở nên sống động trong con người xác thịt của chính chúng ta, để tỏ cho thấy sự Hiện diện của Đức Chúa Trời.

¹²⁸ Bây giờ xin Ngài ban ơn cho bà ấy. Bà đang muốn có một nguyên cơ chính đáng. Bà ấy không có con, bà đang muốn có một đứa con. Bà ấy khoảng bốn mươi tuổi. Điều đó chắc chắn không thể không được.

¹²⁹ Họ đang ngồi ngoài kia bây giờ, những người phụ nữ mà hiếm muộn suốt đời họ, và đến với bực giảng như thế này, và Chúa ban cho họ những đứa con. Một số người trong các bạn giơ tay lên ngoài đó đều biết. Thấy không? Thấy không? Tôi đón một cô bé đáng yêu ngày nọ, Chúa nhật, sau khi tôi rời khỏi đây, chiều Chúa nhật; mà mẹ cô bé bị hiếm muộn, Chúa đã phán vậy. Và cô bé, con người nhỏ bé đáng yêu ấy, có cô ấy ở đây không? Cô ấy ở đâu? Vâng. Cô ấy đây rồi, ngay ở đây, ngồi ngay bên phải phía dưới đây. Mẹ cô đang ngồi đó. Đây là cô bé ấy, chính cô ấy. Thấy cô ấy không? Cô ấy là một Lời được phán từ Đức Chúa Trời.

¹³⁰ Bây giờ, bà sẽ tin Ngài hết lòng không? Bà có tin rằng ơn phước mà bà đã có được, mà bà cảm nhận ở trong bà bây giờ, là đã được Đức Chúa Trời trả lời không? Nếu Đức Chúa Trời sẽ phán với tôi tên của bà là gì, để bà có thể đặt tên cho đứa bé, bà sẽ tin chứ? Thế thì, Bà Thompson, bà có thể về nhà và có con, nếu bà tin điều đó bằng cả tấm lòng.

¹³¹ Bà có tin hết lòng không? Chỉ có đức tin, đừng nghi ngờ, chỉ tin Đức Chúa Trời. Đức Chúa Trời là Đức Chúa Trời.

¹³² Ông thế nào, thưa ông? Tôi cho rằng, chúng ta cũng là những người lạ. Lần duy nhất tôi từng thấy ông trong đời, như tôi biết, là khi ông đang đến đó. Và tôi nghĩ ông là chú của Anh Shakarian, hoặc người mà...Mashagian, Anh Mashagian, ca sĩ, khi ông đến gần. Và lúc đó tôi thấy ông đang đi tới hàng người cầu nguyện. Bây giờ, là một người lạ với ông, và, hoặc với ông, và tôi là người lạ, mỗi cách. Bây giờ, nếu Chúa Jêsus sẽ phán bảo cho tôi điều gì đó mà ông—mà ông là, có lẽ những gì ông đang mong muốn, chúng ta hãy chỉ nói điều đó; nói với ông điều gì, nói với tôi ông đang muốn gì. Bây giờ, Ngài đã ban cho ông điều đó rồi. Việc duy nhất là chỉ đủ đức tin để tin nó.

¹³³ Bây giờ, bao nhiêu người hiểu điều đó? Chỉ đủ đức tin để tin rằng các bạn có được những gì các bạn cầu xin! Hiểu không?

¹³⁴ Bây giờ, bây giờ, nếu ông đứng lên đây đang muốn điều gì đó, và Ngài có thể phán với tôi ước ao của bạn là gì, thế thì bạn biết là tôi không biết ao ước của bạn, thế thì đó phải có một Đấng nào đó ở đây mà đang làm điều đó. Bây giờ, theo Lời, Ngài đã hứa làm điều đó. Ngài biết những ý tưởng trong lòng của họ. Đúng không? Được rồi.

¹³⁵ Ông có một ao ước lớn là được chữa lành. Một điều, ông đang chịu đựng tình trạng căng thẳng, thật căng thẳng. Đúng thế. Một việc khác nữa, ông bị đau lưng, và đôi khi lưng đó đã bị đau quá sức, ông đã từng có một cuộc giải phẫu về nó. Đó là CHÚA PHÁN NHƯ VẬY. Điều đó đúng. Thấy đó. Đúng thế. Và đây là điều khác nữa, mong muốn sâu sắc của ông, là, ông muốn nhận lãnh phép báp-têm bằng Thánh Linh. Điều đó hoàn toàn đúng. Hãy đến đây.

¹³⁶ Lạy Chúa kính yêu, nhân Danh Chúa Jêsus Christ, xin cho người đàn ông này được đầy đầy Đức Thánh Linh, trước khi ông rời khỏi mảnh đất này, trong Danh Chúa Jêsus. A-men.

Bây giờ hãy nhận lấy Nó, người anh em của tôi. Chỉ có đức tin, đừng nghi ngờ.

¹³⁷ Bà thế nào? Tôi cho rằng, theo như tôi biết, rằng chúng ta là người lạ với nhau. Nếu đúng thế, ồ, vậy hãy để mọi người biết, cứ giơ tay lên để họ biết chúng ta là người lạ với nhau. Tôi chưa bao giờ thấy bà ấy trong đời mình, một cách hiểu biết. Và tôi đoán bà ấy chưa bao giờ gặp tôi, trừ khi ngoài cử tọa. Bởi vì Cha Thiên Thượng biết, và đây là Lời Ngài đang đặt ở đây, rằng tôi chưa bao giờ thấy bà ấy, một cách hiểu biết, trong đời tôi. Do đó, tôi hẳn không biết bà ở đây vì điều gì, không có ý tưởng bà là ai, là gì, hay không biết gì về bà. Tôi không thể nói với bà một điều gì.

¹³⁸ Điều duy nhất, đó chỉ là một ân tứ. Nếu tôi có thể...Như bà đã nghe tôi giải thích điều đó cách đây một lát. Chỉ di chuyển lên, nghe những gì Ngài phán; những gì tôi thấy, tôi có thể nói nó. Những gì Ngài không phán, tôi không thể nói. Tôi tự nói điều đó, và nó sẽ sai. Thấy không? Nó sẽ sai. Nhưng nếu Ngài phán điều đó, nó hoàn toàn đúng. Nó có thể không bao giờ, nó đã không bao giờ sai. Nó sẽ không bao giờ sai chừng nào mà Đức Chúa Trời vẫn còn. Hiểu không? Đấy, vì Đức Chúa Trời không thể sai.

¹³⁹ Nhưng nếu Đức Chúa Trời có thể phán với tôi điều gì bà mong muốn, điều bà ước ao là gì, hoặc—hoặc bạn đến đây vì điều gì, điều gì đó bà đã làm, hay điều gì đó, điều gì đó giống như thế, hay bà là ai, bà ở đâu, hay bất cứ điều gì Ngài muốn nói với tôi, bà sẽ tin chứ? Cảm ơn.

¹⁴⁰ Một điều, bà đang gặp rắc rối với đôi bàn chân của mình. Bàn chân bà làm bà khó chịu. [Người đàn bà nói, “Vâng.”—Bt.] Đúng thế. Hãy giơ lên...Bà bị bệnh phụ nữ, sự rối loạn của phụ nữ. [“Vâng.”] Và bà có khát khao lớn trong lòng, vì bà mất một người nào hay là điều gì đó. Đó là một đứa con trai, và con trai của bà đã bỏ nhà đi, bỏ đi, và bà muốn tôi cầu nguyện cho nó sẽ quay về. [“Vâng.”]

¹⁴¹ Lạy Đức Chúa Trời trên Trời, xin ban cho con bà ấy về với bà, và sự chữa lành. Xin để Đức Thánh Linh làm dừng bước người trẻ đó trên đường tối nay, đem anh ta trở về với người mẹ của anh. Nhân Danh Chúa Jêsus. A-men.

¹⁴² Ngài là Đấng sẽ đem anh ta trở về với bà. Đừng lo. Bây giờ hãy tin, đừng nghi ngờ. Chỉ có đức tin, cả tấm lòng của bà. Bà tin, còn Đức Chúa Trời sẽ ban cho phần còn lại của nó.

¹⁴³ Bây giờ, đúng ba hay bốn sự phân biệt kia, bất kể nó là gì, đây, tôi—tôi chỉ hành động cho tới khi nó trở nên không nhìn thấy được với tôi. Tôi không thể giải thích điều đó, không có cách nào để giải thích nó. Bạn nói, “Ông muốn nói, rằng điều đó thật tệ hơn ông đã giảng ở đó trong bốn mươi lăm phút hay nhiều hơn, ông nghĩ thế không?” Vâng, thưa ông. Nếu như nó được ba giờ, sẽ không cảm thấy quá nhiều như vậy.

¹⁴⁴ Một người đàn bà đã chạm vào vạt áo của Chúa Jêsus chúng ta. Và dân sự họ không đang chạm vào tôi.Ồ, người đàn bà này ở đây, chỉ nhìn đây, bà ấy có thể chỉ...(Đặt tay trên tôi. Hiểu không?) Bà ấy chỉ chạm quanh tôi, sẽ không làm điều gì cả, tôi chỉ là một người. Nhưng bà ấy phải chạm vào Ngài. Và tôi, bởi ân tứ, chỉ—chỉ...nó phải hành động, chính mình tôi phải bỏ đi, và tôi chỉ nói những gì tôi thấy. Hiểu không? Và đó là tất cả. Đây, chạm vào tôi chẳng có nghĩa lý gì cả, nhưng bà ấy đã chạm vào Chúa Jêsus qua tôi. Đó là cách người đàn bà đã chạm vào Đức Chúa Trời qua Chúa Jêsus, khi Ngài không biết bà có vấn đề gì. Bà chỉ chạm vào vạt áo Ngài, rồi đi và ngồi xuống. Và Ngài đã phán—và Ngài đã phán, “Ai đã rờ đến Ta?”

¹⁴⁵ Và các môn đồ thưa, “Ồ, mọi người đang đụng Thầy. Tại sao Thầy nói thế?”

Ngài phán, “Nhưng Ta nhận biết rằng quyền phép từ Ta mà ra.”

¹⁴⁶ Vậy thì, các bạn biết quyền phép là gì không? Sức mạnh. Ngài trở nên yếu đi khi người đàn bà rờ vào Ngài, và Ngài là Con của Đức Chúa Trời. Còn về tôi, một tội nhân, đã được cứu bởi ân điển Ngài thì sao? Các bạn biết tại sao hơn nữa không? Bởi vì Ngài đã phán, “Những điều này Ta làm, thì các người cũng sẽ làm. Các

người còn làm được nhiều hơn nữa, vì Ta đi về cùng Cha Ta.” “Lớn hơn,” Nó đã nói ở đó, nhưng bản dịch tiếng Hy Lạp đúng là, “Các người sẽ làm nhiều hơn thế này.”

¹⁴⁷ Bây giờ, người đàn bà này tôi không biết. Tôi không biết gì về bà ta. Bà ấy đúng là một người hoàn toàn xa lạ với tôi như những người khác. Chúng tôi là những người chưa biết nhau. Chỉ để mọi người biết điều đó, bà hãy giơ tay lên, nói “chúng ta là người lạ.” Bây giờ, Con Đức Chúa Trời, nếu Ngài đã một lần gặp một người đàn bà trong toàn cảnh như thế này, bên cạnh cái giếng, và Ngài đã nói chuyện với bà một lát, và Ngài đã biết sự bối rối của bà ở đâu, và Ngài đã bảo bà sự bối rối của bà là gì. Và vì vậy bởi điều đó, mà bà ta biết rằng đó là Đấng Mê-si. Bây giờ mà—mà tôi đã... Bà đã chạm vào tôi, tôi chạm vào bà, và chẳng có chuyện gì xảy ra. Nhưng nếu đức tin của tôi (bởi ân tứ) và đức tin của bà (bởi tin vào điều đó) có thể chạm vào Ngài, và Ngài có thể phán qua chúng ta đến...qua tôi đến bà, thế thì bà biết rằng Ngài hiện diện ở đây như Ngài đã ở tại—tại giếng Si-kha đó. Hiểu không? Ngài hôm qua, ngày nay, và cho đến đời đời không hề thay đổi. Bà tin điều đó không?

¹⁴⁸ Bà có quá nhiều lo phiền, quá nhiều đau khổ, những biến chứng! Một trong những điều chính yếu mà bà muốn được cầu nguyện cho là bệnh viêm khớp. Đúng thế. Đúng không? Bà đang trở nên khó khăn vì bệnh viêm khớp. Khi bà thấy bà giơ cánh tay lên...

¹⁴⁹ Và bà đã hầu như bước đi chậm chạp, theo như tôi nhớ. Có lẽ chỉ chờ một chút, có lẽ có điều gì khác có thể được nói mà sẽ lấy đi...Hay là, các bạn biết, các bạn cảm thấy các sự việc; nhiều người, anh em biết, giống như một tiếng thì thầm đến chống đối lại Nó. Họ nói, “Ồ, ông ấy đoán mà,” hay, các bạn biết, giống như thế.

¹⁵⁰ Nhưng, bà dường như là một người tốt, cứ nói chuyện với tôi một lát. Chúng ta hãy đứng đây một chút, vì tôi nghĩ có điều gì khác ở trong lòng bà mà bà đang muốn có từ Đức Chúa Trời. Bây giờ, tôi không thể trả lời cho lời cầu nguyện của bà, nhưng Ngài có thể trả...Bởi vì, nếu bà tin, thì điều đó đã được trả lời rồi. Nhưng nếu bà chỉ muốn tin; thì hãy tin đi. Bây giờ, tôi kể

với bà, liên quan đến một người thân yêu mà không có ở đây, và đó là một anh em, và anh em đó thậm chí không ở trên đất nước này. Anh ấy sống ở một nước có thời tiết ẩm ướt, rất nhiều hồ. Tôi muốn nói điều gì đó giống như ở Michigan hay nơi nào đó...Vâng, Michigan là nơi đó. Và anh ấy đang khổ sở vô cùng vì một bệnh chết người, và đó là một bệnh thận không thể chữa trị được mà nó đã hành hạ anh ấy. Đúng thế, phải không? Đó là CHÚA PHÁN NHƯ VẬY. Bây giờ, chiếc khăn tay mà bà có trong tay bà, mà bà đã giơ lên với Đức Chúa Trời, hãy gửi khăn đó đến người anh em của bà và bảo anh ấy đừng nghi ngờ, nhưng hãy tin, và điều đó sẽ, anh ấy sẽ được chữa lành bây giờ nếu bà tin điều đó.

151 Bà có tin hết lòng không? Đấy, thế thì, nếu bà tin, có một điều duy nhất để làm, đó là, hoàn toàn chấp nhận nó. Đúng thế không?

152 Bây giờ các bạn nói, “Ông ấy đang nhìn vào điều ấy, họ những người ấy. Đó là điều ông ấy làm, đang nhìn vào họ.” Các bạn thấy điều đó rất nhiều!

153 Nhưng mà bạn có thể không biết điều này...Người phụ nữ này ở đây, đến cách này, quý bà, đây, là bệnh nhân, dù bà là ai. Tôi không nhìn vào bà ấy. Bà có tin rằng Đức Chúa Trời có thể bày tỏ cho tôi bệnh của bà không? Nếu có, thì bà giơ tay lên, quý bà này ở đây, quý bà này ở đây, bệnh nhân. Vâng. Vâng. Được rồi, thế thì nếu bà tin điều đó bằng cả tấm lòng, bệnh suyễn đó sẽ không làm khổ bà nữa. Được rồi, hãy về nhà và tin điều đó!...?...

154 Không nhìn bà ấy, phải Nó không? Đấy, Ngài...Các bạn nhìn lối này, khải tượng là không có điều gì xảy ra. A-men! Các bạn không thể thấy điều đó à? Thật hoàn hảo như Đức Chúa Trời hoàn hảo!

155 Bà, cũng tin chứ? Bệnh suyễn cũng, có thể lìa khỏi bà, phải không? Bà tin nó sẽ hết chứ? Được rồi, hãy đi nói với Chúa Jêsus rằng bà—bà tin Ngài.

156 Ngày nào đó, bà sẽ phải mang một—một cây gậy nhỏ nếu bệnh viêm khớp đó làm bà què quặt, nhưng điều đó sẽ không xảy ra. Bà không, bà không tin điều đó, phải không? Bà tin bà

sẽ ổn chứ? Cứ tin như thế, và Chúa Jêsus Christ khiến cho bà khỏe mạnh.

¹⁵⁷ Bệnh tim đã giết nhiều người, nhưng nó không phải giết chết bà. Bà tin rằng Đức Chúa Trời sẽ chữa lành nó cho bà, và khiến bà khỏe mạnh không? Hãy đi tin điều đó hết lòng, nói, “Tôi thật sự tin điều đó.”

¹⁵⁸ Bạn nói tiếng Anh không? Bạn hiểu tiếng Anh không? [Anh Branham yêu cầu có một người thông dịch—Bt.] (Người nào đó đến.) Vâng, được rồi. Anh sẽ nói với bà ấy những điều tôi nói với bà ấy chứ? Hãy nói với bà ấy nếu bà ấy tin, bệnh đau bao tử sẽ lìa khỏi bà. Bà ấy—bà ấy sẽ tin điều đó không? Bệnh đau lưng của bà, cũng sẽ hết, vì vậy bây giờ bà có thể đi và được chữa lành.

Bà thế nào? Bà có tin không? [Bà ấy nói, “Có, thưa ông.”—Bt.]

¹⁵⁹ Người đàn ông kia ngồi đó bị đau lưng, đang nhìn tôi khi tôi nói điều đó. Ông ấy cũng, có thể được chữa lành, nếu ông tin điều đó, thưa ông. Đúng vậy, thưa ông.

¹⁶⁰ Bà ngồi kế ngay phía bên ông ở đó, bà bị đau cổ, phải không, thưa bà? Bà tin rằng Đức Chúa Trời có thể chữa lành bà không? Bà muốn đặt tay trên cậu bé để chữa lành đầu gối của nó, và nó, cũng sẽ lành. Bà tin điều đó không? Bà bị bệnh phái nữ, bệnh phụ nữ, bà không còn bệnh nữa bây giờ. Đức tin bà đã chữa lành cho bà và làm cho bà khỏe mạnh.

¹⁶¹ Các bạn có tin Đức Chúa Jêsus Christ hôm qua, ngày nay, và cho đến đời đời không hề thay đổi không? Thế thì chúng ta hãy đặt tay lên nhau và cầu nguyện bằng lời cầu nguyện đức tin này, mỗi người trong chúng ta, cầu nguyện lời cầu nguyện bằng đức tin.

¹⁶² Lạy Chúa kính yêu, trong khi chúng con được bao phủ trong sự Hiện diện Thiêng liêng của Ngài, thấy Ngài đang vận hành qua cử tọa này, chữa lành người đau ở khắp nơi. Ngài là Đức Chúa Trời. Con cầu xin rằng Ngài sẽ chữa lành toàn bộ khán thánh giả này. Xin để cho Hơi Thở của Đức Chúa Trời giáng xuống làm tươi mới những tấm lòng của họ, và cho họ biết rằng thì giờ sắp hết. Chúng con chỉ ở đây một ít lâu nữa, rồi chúng con sẽ đi với Ngài

Đáng mà chúng con yêu thương. Và xin cho bây giờ sự Hiện diện của Ngài mang lại sự chữa lành cho mọi người.

¹⁶³ Chúng ta kết tội Sa-tan, chúng ta kết án tất cả hành động của nó. Nhân Danh Đức Chúa Jêsus Christ, ớ Sa-tan, hãy ra khỏi dân sự.

¹⁶⁴ Tất cả mọi người mà muốn tin Ngài bây giờ, và chấp nhận sự chữa lành của mình, hãy đứng lên tại chỗ, nói, “Bây giờ con đứng lên để nhận sự chữa lành của con. Con tin điều đó.” Bất chấp tình trạng của anh chị em như thế nào, nếu anh chị em thật sự tin điều đó, hãy đứng lên tại chỗ của mình. Bây giờ hãy giơ tay lên, và nói, “Cảm ơn, Chúa Jêsus, vì chữa lành con.” Đức Chúa Trời ở cùng anh chị em. A-men.

HẠT GIỐNG PHÂN RẼ VIE65-0118

(The Seed Of Discrepancy)

Sứ điệp này được giảng bởi Anh William Marrion Branham, được ban phát bản gốc bằng tiếng Anh vào tối thứ Hai, ngày 18 tháng Giêng, năm 1965, cho Sự Thông Công Quốc Tế của Hội Thương Gia Phúc Âm Toàn Vẹn tại Khách sạn Westward Ho ở Phoenix, Arizona, U.S.A., được lấy từ một băng ghi âm từ tính và được in nguyên văn bằng tiếng Anh. Bản dịch Tiếng Việt này được in và phân phát bởi Cơ quan xuất bản Voice Of God Recordings.

VIETNAMESE

©2020 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS

P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.

www.branham.org

Thông báo bản quyền

Tác giả giữ bản quyền. Sách này có thể được in tại nhà dành cho việc sử dụng cá nhân hay được phát ra, miễn phí, như một công cụ để truyền bá Phúc Âm của Chúa Jêsus Christ. Sách này không được bán, sao chép trên quy mô lớn, đăng trên trang web, lưu trữ trong hệ thống phục hồi, dịch sang những ngôn ngữ khác, hay sử dụng dành cho việc xin ngân quỹ mà không có sự cho phép được viết rõ ràng của Voice Of God Recordings®.

Để biết thêm thông tin hay tài liệu có sẵn khác, xin vui lòng liên hệ:

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org